

FOR
Freedom
AND
Justice...

AMERIŠKA DOMOVINA

-AMERICAN HOME-

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

Librarian of Congress
Washington, D. C.

NO. 164

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND 3, O., FRIDAY MORNING, AUGUST 20, 1948

LETTO L. -- VOL. L

Vabilo na piknik

Skupne clevelandke S. Z. Z. podružnice vabijo na piknik, ki se vrši v nedeljo 22. avgusta na vrtu Slovenskega društvenega doma na Recher Ave. v Euclidu, O. Piknik prične ob eni uri popoldne in bo trajal dokler vam bo v veselje ostati, ker na vrtu je tudi nočna razsvetljava.

Nastopil bo priljubljeni pevski zbor "Euclid" pod vodstvom Mrs. Mary Gerl in sicer ob 3:30 popoldne.

Glavni govornik na tej prireditvi bo naš urednik dr. Miha Krek.

Na tem pikniku boste postreženi z vsemi dobratami, kakor tudi hladno pijačo. Ves dobiček od tega piknika bo za pomoč, katero deli Katolička Liga slovenskim brezdomcem.

Ne zamudite te lepe prilike do dobrega razvedrila. Na programu bo godba, kakor tudi raznovrstne igre za lepe nagrade.

V nedeljo 22. avgusta vsi na piknik skupnih podružnic S. Z. Z.! Vljudno ste vabljeni od blizu in daleč.

VESTIT IZ SLOVENIJE

PETI KONGRES JUGOSLOVANSKE KOMUNISTIKE - 21. julija so se zbrali jugoslovanski komunisti na veliko, javno zborovanje-kongres. Imenujejo to zborovanje ali kongres peti kongres. Drugi so bili seveda bolj skromni kot ta. V tej obliki bi mogli imenovati ta kongres prvi. O tem kongresu je komunistična propaganda seveda mnogo pisala. Tudi svetovni časopisi so posvetili temu zborovanju komunistične

Med Slovenci po svetu

IZ ARGENTINE

FOREST CITY, Pa. — Dne 18. julija je umrl v bolnišnici Anthony Bozich. Doma je bil od Sv. Križa na Dolenjskem, v Ameriki 38 let. Tukaj zapuščeno, v starem kraju pa dve sestri in dva brata.

CALUMET, Mich. — Tukaj je umrl Joseph Jakobčič, star 65 let, doma iz vasi Fičkoferci pri Črnomlju, v Ameriki 38 let. Zapeča ženo, štiri sinove in tri hčere.

FRAKLN, Kans. — Tukaj je po dolgi bolezni umrla Mary Bogataj, stara 70 let, doma iz Gornje vasi nad Poljanami. Tukaj zapušča moža in dva sina, v Detroitu pa tri sinove in enega brata ter več vnukov.

Trd na dan

Poročevalska Dor. Thompson pravi: "Volilni program komunistične stranke potrjuje, kar trdim od začetka Wallacevega gibanja, namreč: da je glas za Wallace-a glas za komunizem. Kdo hoče socializem nepobarvan v izdajstvu, bo glasoval za Normana Thomasa."

Naj bi kdo pobral žosi Zajrajšek, če smemo drugi teden zopet kupovati meso. Za ta teden nam ga je prepovedala. Misli je ne upamo vprašati, ker smo si v jezi.

Osem olimpijskih tekmovalcev ne gre domov

London. — Še štirje češki olimpijski atleti so sklenili, da se vrnejo v Čehoslovaško, ampak ostanejo v Angliji. Doslej je 8 tekmovalcev na olimpijskih igrach se odločilo, da ne gredo domov za železno zaveso.

NOVI GROBOVI

John Hanko

Po dolgi bolezni je umrl v St. Luke's bolnišnici John Hanko, star 71 let. Rojen je bil na Ogrskem, odkoder je prišel v Cleveland pred 45 leti. Delal je pri Cleveland Electric Illuminating Co.

Tukaj zapušča soprogo Rose, prej Kikel, štiri sinove: James, Jacob, Emil, Edward; dve hčerji: Mrs. Marie Vance in Mrs. Pauline Lendon, ter dva pastorka: Frank in John Kikel. Bil je član podružnice št. 5 S. M. Z. in Slovak Union št. 144. Truplo bo položeno na mrtvaski oder v soboto po deseti uri. Pogreb se bo vršil v pondeljek ob 9:15 dopoldne iz Zakravškega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida in nato na Kalvarijo pokopališče.

Vincent Čampa

Kakor smo že poročali je po nesreči umrl mladi Vincent Čampa, star 23 let, stanuje na 721 E. 155 St. Tukaj zapušča žalujočo soprogo Ano, hčer dobro poznane družine Kozel na Holmes Ave, 2 leti starega sina Vincent ml., očeta Ivana, mater Rose, rojena Gregorič, brata Karla in Ivana, sestro Mary omož. Dacar, in več sorodnikov. Starša pokojnejši, oče Ivan in mati Ana, živita na 447 E. 156 cesti. Mr. Čampa je doma iz Sodažice, Mrs. Čampa pa iz Globeli pri Sodažici. Pokojni je bil rojen tudi v Sodažici in je sem prišel s starimi, ko je bil 2 leti star. Zaposen je bil v New York Central železnicu. Bil je član društva Blejsko jezero št. 27 SDZ, sv. Jožefa št. 169 K. S. K. J. in Dvor 1640 Borštarjev. Pogreb bo v pondeljek zjutraj ob 8:45 iz Želtevega pogrebnega zavoda na 458 E. 152 cesti v cerkev Marije Vnebovzetje ob 9:30 in nato na pokopališče sv. Pavla.

Banka v Romuniji

SO ZAPRIJE

Bukarešta. — Rumunška vlada je z dekretom razpuštila večino bančnih zavodov v celi državi. Vsi ti zavodi morajo v petih dneh predložiti vladnim organom izkaz o svojem imetju in likvidatorji, ki jih bo vlada imenovala, bodo potem razpolagali z bančnim premoženjem. Vsi uradniki so bili z istim dekretom odpuščeni. Delovala bo lahko pa še Sovjetska rumunska banka, Narodna banka Rumunije in nekaj zadružnih bank. Dekret predpisuje, da bi se ustavilo kakršnokoli novo bančno podjetje. Določena je nova stopnja zamenjave denarja in sicer je treba dati 20,000 starih levov za enega novega.

DAJ BRAT, DAJ SESTRA, SPOMEN SE BEGUNČE S KARIM DOLARIJEM

Poizvedovalni kolitček

Jack Mejer naj se zglaši pri Mrs. Rose Vidmar, 15929 Saranac Rd., kjer bo dobil več informacij iz starega kraja.

Ludvik Franko, c/o W. J. McClure, R. R. 2, Brampton, Ont., Canada, prosi znance iz begunčev, da se mu zglašijo na gornej naslov. Slovenski fantje iz Bramptona pozdravljajo vse Slovence v Kanadi.

Albert Žvan, ki je bil svoje žase v taborišču Senigallia, Italija, naj pošlje svoj sedanji naslov na Mrs. Ana Picely, 18701 Muskoka Ave., Cleveland 19, Ohio.

Mrak Ančka, Box 129, Picture Butte, Alberta, Canada, bi rada zvedela za naslov bratranca Antona Trček, doma iz Ljajone. Ona je Drpaležova Ančka.

Lovro Novak, bei Bulva, Iran Springs, Alberta, Canada, bi rad zvedel za naslov Franca Stare, rojen 1885 v Prebačevem št. 81 pri Kranju.

SLOVENSKI JEZNANCI SO SE REŠILJ LE GOLO ŽIVLJENJE, POMAGAJMO JIM!

Že v Potsdamu je Stalin izjavil

Voltive na Balkanu ne smejo biti svobodne — Pregled pogajanjs Sovjetijo in neno ravnanje dokazujojo, da je sporazum nemogoč.

Washington. — Profesor univerze Columbia Philip Mosely, ki je prisostvoval raznim mednarodnim konferencam zunanjih ministrov štirih velesil in konferenc velikih treh na Yalti, v Londonu in Potsdamu, je sedaj dal pregled o vseh teh sestankih, na katerih so se pogajale zapadne demokracije s Sovjetsko Unijo in končno na podlagi izkušenj, ki jih ima s teh konferenc, izrazil mnenje, da je sporazum Združenih držav s Sovjetsko Unijo nemogoč. Sicer se je treba pogajati dalje, izrabiti vsa sredstva za poravnavo sporov in izkoristiti vse nove okolnosti, ker se s tem pridobi na času in se kak manjša, nebitvena stvar vendarle uredi, a nihče naj se ne varja, da bi bil trajen in iskren sporazum s Sovjetsko Unijo mogoč.

Sovjetski vladarji vedno menjajo svoje mnenje, kakor čuti, da so trenutno močnejši ali slabnejši. Tako je Stalin že v Potsdamu rekel, da mu je žal, da je v Yalti pristal na svobodne volitve v državah jugovzhodne Evrope. Stalin je trdil, da je prišel do prepričanja, da bi vsaka svobodno izvoljena vlada, zlasti v balkanskih državah, bila prosovjetna. Zato je rekel Stalin:

"Tega ne moremo in ne smemo dovoliti."

Strah pred jezo gospodarja

New York. — Afera učiteljev Konsenkinove in Samarinove je med sovjetskim diplomatskim uradništvom napravila v velik strah. Vse se boji obširnega premešanja in preuređitve sovjetske diplomatske službe ter osoblja v Združenih državah. Sovjetski zunanjji minister mora sedaj napraviti močne odredbe, ker se je v zadnjem času zgodilo preveč slučajev, da so sovjetski uradniki, ki so videli življenje v sovjetskih demokratskih državah, odklonili, da bi se vrnili nazaj v Rusijo. Med sovjetskimi ljudmi samimi vlada popolna negotovost in zanesljiv in kdo ni.

TRST. — Pri Piranu so komunisti napadli versko procesijo in pri tem ubili dva katoliška duhovnika redovnika. Istočasno so opalili katoliško kapelo.

RIM. — 15 trupel so našli v francoško-alpskih gorah. To so trupla ljudi, ki so se ubili, ko je zgorel USA transportni zrakoplov 28. novembra lanskega leta. Manjka še 8 trupel, ki jih še iščejo.

JERUZALEM. — Latinski patriarhat je objavil poročilo generalnega vikarja za Galilejo, ki obtožuje Jude, da so napravili zločinska dejanja: ropanje in poškodovali način 12 rimsko-katoliških ustanov. Poročilo je poslal Msgr. Vergani tajništvu Vatikanu. Sedem cerkva, samostan in hospicov so Judeje oropali, drugo pa so nasilno zasedli.

Zupnik grško-katoliške cerkve v Jaffi obtožuje, da so judovski vojaki udrli v grško-katoliško cerkev in odnesli razne cerkvene predmete.

BUKARESTA. — Oficijelna agencija rumunske vlade Rado obtožuje predsednika Tita in druge člane jugoslovanske vlade, da so zagrešili izdajo in grožen umor s tem, da so umorili generala Aso Jovanovića, šefa generanega štaba jugoslovanske vojske. Rado piše: Klika izdajalskega Tita in Aleksandra Rankovića je razvila val terorja proti jugoslovanskim komunistom, ki so zvesti interesom delavskega razreda. Umor generala Jankovića, je samo en zločin več med mnogimi, ki jih ima ta klika na vesti.

NEW YORK. — Ruska učiteljica Oksana Kosenkina, se počuti slabše. Morali so jo položiti v oksigenski aparat in ji potem dati novo transfuzijo krvi. Zdravnik pravi, da ima bolnica zlasti težave z dihanjem. Dr. Penoyer je telefoniral sovjetskemu generalnemu konzulu, da on lahko pošlje kakega dodatnega zdravnika, ki pa mora biti kvalificiran za zdravniško praks v državi New York. Zdravnik je istotno zagotovil konzulu, da so obiski pri bolnicni prepovedani iz čisto zdravstvenih in ne iz kakih političnih razlogov. Bolnica je resnično v zelo kritičnem stanju. Nadzorujejo jo najskrbnejše in se storiti vse kar bi moglo zboljšati njeno zdravje. Izvid, ki popisuje vse poškodbe, ki jih je žena utrpela in kakor jih pokažejo X žarki, našteva sledeče: krvavenje trebušne stene, zlomljeno vretence v dolnjem delu hrbotnice, več kosti v desni nogi premaknjene in zlomljene, zlomljena desna bočna kost, kapica desnega kolena je večkrat zlomljena in sklep v kolenu je preboden in premaknjen. Bolnica je imela 108 stopnje vrednine in puls 120.

LOS ALAMONS, N. M. — Preko 2,000 unijskih članov je izstalo od dela v Los Alamos podjetjih za atomsko energijo. Sklenili so, da se ne vrnejo na delo na velikem zborovanju, stavke pa niso oklicali. Enostavno so izjavili, da gredo ribe loviti.

Raje v smrt kot nazaj v boljševiški pekel

Številčni podatki o begu iz Sovjetske vojske — O samomorih častnikov in vojakov, ki bi se morali vrniti domov — Rusija prepopoveduje avstrijske časopise.

Dunaj. — Ruske okupacijske oblasti so prepovedale sedmim avstrijskim časopisom izhajanje in razširjanje v sovjetski coni Avstrije za določeno dobo. Sovjeti utemeljujejo svoje odloke proti raznim časopisom s tem, da ti časopisi hujskajo na vojsko proti Sovjetski Zvezji. Posebno jih boli to, da so časopisi objavljivali razpravo o razmerah med Rusi samimi. V tem članku se namreč ugotavlja, da je od jeseni 1. 1945 zbežalo 17,500 članov sovjetske vojske iz ruskih con v Avstriji in Nemčiji v zapadne cone. Pet tisoč vojakov in častnikov je napravilo samoumor, ko so dobili odlok, da se morajo vrniti v Rusijo. Nad 30 tisoč sovjetskih vojakov in častnikov je dezertiralo in se skriva na razne načine ali pa so šli v tajne organizacije, ki se bore proti sovjetsko-boljševiški diktaturi v notranjosti držav sovjetskega bloka. Mnogo več bi jih zbežalo, če bi bili sigurni, da jih zapadne sile ne bodo vrnile nazaj. V tem članku se predlaga, da je treba za vse narodnosti in dežele iz železne zavesi organizirati v avbobodnem svetu posebne vlade, ker sedanje vlade v teh državah ne zastopajo niti narodov, niti kakega drugega interesa kot izključno le moskovske želje in ukaze. Zvezne narodov naj proti boljševizmu uporabi iste sile in zakone na isti način, kakor so Združeni narodi delali proti nacizmu in fašizmu pred par leti.

Razne drobne novice iz Clevelandia in te okolice

Pozor, gospodinje —

Jutri popoldne od 1 naprej pa do 7 zvečer bo v znani trgovini Norwood Appliance & Furniture, 6202 St. Clair Ave. zanimiva in podučna demonstracija za gospodinje, da bodo lahko na svoje oči videle, kako se kuha v modernem Presto Pressure Cooker-ju. Vse gospodinje so prijazno vabljene k tej demonstraciji. Mr. John Susnik je obljudil dati ob tej priliki več lepih daril.

Nov radijski program —

Mr. Louis Oblak, ki lastuje znano moderno trgovino s poštištvom in hišnimi potrebskimi nameji na 6612 St. Clair Ave., bo imel ob nedeljah svoj radijski program na postaji WSRS in sicer od 6:30 do 7 zvečer. Program bo vodil poznani Nick Malovič, za godbo bo pa skrbel orkester Peter Sokach. Poslušajte ta lep program ob nedeljah.

Obisk iz Penna —

Iz Pittsburgha, Pa., je prišla na obisk družina Mr. in Mrs. Frank Nastase. Mrs. Nastase je hči družine Mr. in Mrs. Josip Urbanja iz Bonna Ave. Prišla je obiskati svojo bolno mamico, ki se nahaja v Glenville bolnišnici že 10 tednov in se nič ne ve, kdaj bo mogla domov. Dolge so ure v bolnišnici, zato prosi prijatelje naj jo obiščejo v bolnišnici od 2 do 3 pop. in 7 do 8 zvečer.

V Jugoslavijo —

V sredo sta odpotovala iz Clevelandala Jurij Kvaternik in Rozalija Rodek. V New Yorku se bosta vkrcala na parnik Radnik. Do New Yorka ju je spremil August Kollander. **Prijetno bo —**

Lake Shore Post št. 3426 VFW vabi na piknik jutri popoldne, ki se bo vršil na Sables Grove, Bishop in White ceste. Vse je dobro preskrbljeno za dobro zabavo in razna fina okreplja.

Važna seja —

Podružnica št. 5 SMZ bo imela jutri večer sejo v načavnih prostorih. Prošeni so zlažti keglači, da se udeleže te seje.

AMERIŠKA DOMOVINA
 AMERICAN HOME

 6117 St. Clair Ave., (JAMES DEBEVEC, Editor)
 Henderson 0628 Cleveland 3, Ohio
 Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays
NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četr leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6. za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year;

\$5 for 6 months; \$3 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$10

per year. \$6 for 6 months, \$3.50

for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

No. 164 Fri., Aug. 20, 1948

Ugled in korist Amerike budi najvišja postava

Odgovorni državniki Amerike in politiki v senatu se prepipajo radi tajnih arhivov, v katerih so poročila o vohunskih celicah sovjetov, poročila o zanesljivosti gotovih uradnikov federalne uprave ter popisi njihovega delovanja v občutljivejših oddelkih, kjer gre za državno varnost.

Kongresniki in senatorji, ki preiskujejo vohunsko delavnost boljševikov, so dosegli gotova razkritja, ki so prese netila vsakega Amerikanca in opozorila na nevarnost, da imamo v naši lastni sredi peto kolono, ki je že v minuli vojni nevarno razvila svojo delavnost.

Niso bili samo nacisti in fašisti, ki so bil Ameriki nevarni med minulo vojno, ampak tudi komunisti in njihovi so delavi, ki so zlasti lahko nevarni v bodočnosti. Vemo, da sta nacistična in fašistična moč zrušeni in ne moreta biti nikak pomemben nasprotnik Amerike več, prav tako pa je jasno, da je nov nasprotnik in sovražnik lahko in verjetno sovjetski imperij, ki je danes močnejši kot sta bila oba imenovana.

Zato je zelo razumljivo, da je ameriška javnost posebno interesirana in hoče vedeti, kako so se sovjeti obnašali takrat, ko smo mislili, da so naši zaveznički. Ker dosedanje preiskave kažejo, da so tudi takrat imeli zaveznštvo le za masko, s katero so pokrivali svoje lastne cilje, bili so pa le "po sili zaveznički" Amerike in Anglije, je nastopil strah, kjer smo takrat preveč sovjетom zaupali in njihovim agentom izdali preveč naših varnostnih skrivnosti.

Javna preiskava v kongresu je nedvomno zelo poučna za našo javnost, ki se le preraza zaziblje v lenobno mišljene, da smo popolnoma sigurni naše moči, ki je kos vsem nevarnostim in sovražnostim in se ne zaveda kako strašna nevarnost nam preti od naše notranje fronte, od naše notranje bolezni, ko mirno gledamo, kako se rede naši notranji sovražniki, ki se pripravljajo, kako bodo padli domovini za vrat, kadar bo prva priložnost, kakor so to storili domači komunisti v starem kraju in drugod po svetu.

Vendar se nam zdi, da imajo odgovorni uradniki vrhovne federalne administracije prav, ko se upirajo dati kongresu na razpolago podatke, ki so najzaupnejšega značaja. Da bodo naši citateli o tej zadevi imeli pravo sodbo, obrazložimo to stvar, ki bo gotovo v prihodnjem volilnem boju tudi igrala svojo vlogo.

Vohunska, ali kakor je lepše imenujemo, obveščevalna služba je bila od nekdaj nujno potrebna vsaki državi. Vse vladade so jo imele in jo morajo imeti. Ni posebno na dobrem glasu ali vendar je to ena najtežjih dolžnosti, ki jo državna uprava mora izvrševati. Ena najvažnejših vej obveščevalne službe v vsaki državi je proti-obveščevalna služba, ki ni nič drugega kot zbiranje podatkov o tem, kako vohuni sovražnik ali kak drug tujec v naši lastni državi in s kakimi uspehi.

Vsaka vlada ve, da vse tujiske agencije zbirajo podatke o političnem gospodarskem in socijalnem, pa tudi vojaškem razvoju v državah, kjer delajo. Vsaka vlada tudi to ve, da imajo tujne agencije svoje posebne pomočnike med domačim prebivalstvom. To vse do neke mere ni nič hudega in nič nenavadnega.

Stvar postane kritična kadar se ugotovi, da domači ljudje kake države dajejo zaupne podatke državne brambe in diplomatske akte izrazito nasprotim silam domovine iz svojih političnih razlogov, ki nasprotujejo domači državi in koristijo tuji. Vsaka država ima zato posebno stroge predpise proti izdajanju vojaških in državnih varnostnih tajnosti. Navadno se vsa taka dejanja označujejo kot izdajstvo domovine in se kaznujejo s smrtno.

V najnovejši dobi je vohunjenje postalo posebno težko in se razvilo v veliko umetnost. Človek, ki to službo z velikim uspehom opravlja v korist svoje lastne domovine, je več vreden kot največji junak, ker je zato potrebnata izredna spritnost, potrežljivost, držnost in navadno stalno tveganje življenja, ker so navadno podatki o sovražniku skriti tam, kamor je pristop le pod smrtno nevarnostjo mogoč.

Predpogoj za uspeh vsakega obveščevalnega posla pa je tajnost. Vsak, ki da kaku zaupno važno informacijo, hče pred vsem imeti vse garancije, da bo ostalo njegovo imenito, in tajen tudi način kako je do zaupnih podatkov prišel. Tajnost mora ostati zapečatena, če ne za večne čase, pa vsaj za dobo, dokler dotični živi in dela. Čim se kdo odkrije kot tak, ki daje informacije za obvestilno državno službo prijatelju ali sovražnika, mu je nemogoče, da bi to delo daje opravlja. S tem samim postane v tej službi nemogoč, če ni ali pa če je v oficijski obveščevalni službi zaupnega značaja. Tiste države, ki so znane, da znajo najbolj čuvati tajnost zaupnih informacij, so s tem ustvarile predpogoj za novo dobro in najboljšo obvestilno službo.

Amerika mora imeti svoje posebne zaupnike po vsem svetu. Sedaj pa naj naenkrat vladajo odpre sedmere pečate, s katerimi ima zaklenjene zaupne informacije. Prva usod-

na posledica bo, da se nihče več ne bo, upal dati Amerikanu nobenih podatkov, če bo le sumil, da bi mu moglo kdaj škodovati, ko se odkrijet njegovo ime. Amerika bi postala usodno neinformirana država na svetu. Na dlani je, da je to nemogoča reč.

Pravtako je nemogoče dajati zaupne informacije o visokih državnih uradnikih, če hočemo čuvati prestiž in ugled državne administracije. Dokler je uradnik delal v soglasju z naročilom svojega šefa, predsednika ali vodje državnega departmanta, ne nosi on sam nikake odgovornosti. Odgovoren je šef. Le šef ve, zakaj je gotovo delo naročil, pa če je drugim se tako nerazumljivo in sumljivo kar je uradnik delal.

Če gledamo skozi očala današnjih izkušenj s sovjeti, seveda marsikaj, kar se je godilo v naših državnih uradih v časih, ko smo bili s sovjetsko zvezo po sili zaveznički, danes Amerikancem ni prav. Marsikaj izgleda kot usodna zmota. Ali še hujša pomota bi bila sedaj izdajati tajne opravke visokih državnih uradnikov, če so in v kolikor so takratno politiko izvajali v soglasju z najvišjimi odgovornimi činitelji. To pa zoper more presoditi najzanesljiveje samo neposredni šef ali pa šef države, ki edini more upoštevati najbolje vse okolnosti.

Kakor je torej dobro, da je javnost kolikor mogoče opozorjena na tajne nevarnosti, ki se kote v naši družbi, tako je važno, da znamo brzati škodljivo radovednost. Zlasti pa moramo izključiti iz teh delikatnih stvari, kjer gre za korenike državne varnosti, vsako stransko špekulacijo, sicer nas pri najboljši volji in namenu, da se izkorenini zlo, ta zavede, da postanejo zdravniški škodljivci in zdravilo se izpremeni v smrtonosen strup našega državnega življenja.

Newburške novice

Ali veste, da še zdaj ne vemo, kaj je mislil sv. Pavel, ko je reklo, da se je Jezus prikazal "enajsterim" — če je bil Judež Že mrtev in Tomaza ni bilo doma in Matija takrat še ni bil izvoljen? Dobil sem več raznih odgovorov, enega celo iz Milwaukeej Jakob Jenkota, Jenko in Mrs. Pogačar iz Lorainasta mnenja, da je Pavel mislil na Marijo, Mater Jezusovo. Govoril sem z nekaterimi bolj učenimi, kot sem jaz, pa pravijo, da bi bil Pavel omenil Marijo z imenom. Lenčka Preotek iz Madisona pa Mary Lautar iz Kenosha, Wis., in Tomaz Mrvar Sr. mislijo, da je menil Matija. Tako sem tudi sam mislil s prvega, toda, če beremo dalje, vidimo, da je bil Matija pristavljen po Kristusovem vnebohodu. Torej tudi to ne bo držalo. Mrs. Helen Tomažič iz Garfielda je pa mnenja, da je Pavel imel v mislih drugi prihod Jezusa k svojim učencem, ko je bil Tomaz tudi zraven. Pa tudi to ne bo, ker pozneje Pavel pravi, da se je prikazal "vsem apostolom." Čemu bi bil rekel "enajsterim" pozneje pa "vsem"? Torej še nismo na jasnem. Kdo nam bo pomagal iz te zagonetke?

Iz daljne Arizone se sta se oglasila Mrs. John Peskar in njen sin Tonček, kamor sta šla na obisk k hčeri oziroma sestri Mrs. Recin.

Iz Washingtona D. C. pa posilja Miss Frances Adler, ena naših vrhovnih pevk, pozdrave in pravi, da ji Washington ugaja O. K. Fanny. All you have to do to live there is to marry a Congressman.

Vickie Hočevar pa preživila svoje počitnice v Lemontu. Kdo ve, morda pa bo končno ostala kar tam, kot "Sister Victoria Marie," ali kaj sličnega? Ne sišalo bi se prenapačo.

In tako gredo sem in tja ljubljena, na oddih in malo sprememb, zato, da so potem bolj zadovoljni doma.

Ce starega, ali pa vsaj bolj prilnega človeka Bog pokliče tja v skrivnostno večnost, se ne edimo. Ta teden pa sta bila pokopana dva mlada naša prejšnja farana. Louis Bokar je imel 32 let, Torej v najboljših letih. Kdo bi pričakoval, da bo tak podlegel, posebno če je močan in krepak kot je bil Lojze. Rja ugonobi najtrše železo. Bolzen pa najmočnejšega človeka. Za železo in proti rji smo znašli sredstvo in imamo takoj "stainless steel," a proti bolezni in smerti se do danes ni našlo sredstva in se ne bo, kajti "Odločeno je človeku enkrat umreti." Nak. Ne bom rekel, da ga ni sredstva proti smerti. Ali

na posledica bo, da se nihče več ne bo, upal dati Amerikanu nobenih podatkov, če bo le sumil, da bi mu moglo kdaj škodovati, ko se odkrijet njegovo ime. Amerika bi postala usodno neinformirana država na svetu. Na dlani je, da je to nemogoča reč.

Pravtako je nemogoče dajati zaupne informacije o visokih državnih uradnikih, če hočemo čuvati prestiž in ugled državne administracije. Dokler je uradnik delal v soglasju z naročilom svojega šefa, predsednika ali vodje državnega departmanta, ne nosi on sam nikake odgovornosti. Odgovoren je šef. Le šef ve, zakaj je gotovo delo naročil, pa če je drugim se tako nerazumljivo in sumljivo kar je uradnik delal.

Če gledamo skozi očala današnjih izkušenj s sovjeti,

teden enkrat k verskemu pouku. To nas veseli. Mi smo sicer že enkrat pred leti, poiskusili, pa, ker se starši niso dosti zmenili, da bi otroci prihajali, je bilo zastonj. Od zdaj naprej pa je to mus, "must," kakor pravijo. Zdaj ni več dano na prost, zdaj bodo morali starši skrbeti, da prihajajo vsi k tem poukom. Kolikor nam je bilo v preteklosti rečeno: "Naš je že tako velik." Kakor, da je verski pouk samo za male otroke. V Sloveniji, tako so nam pripovedovali starši in drugi, so hodili ljudje "k nauku" ob nedeljah popoldne, mladi in starci. Zato so Slovenci klubovali vsem protivškim vplivom skozi stoletje in tudi preko tisoč let. Neglede, kaj se je pisalo ali pa govorilo proti veri in cerkvi, šli so svojo pot na prej kot kristjani in niso se dali zapeljati s praznimi frazami. Zato je bilo zločinstvo redko med njimi. Človek, ki veruje, da je odgovoren za vse svoje čine Bogu, kateri ga bo nekoč sodil, tak človek, če tudi ne posamezne svetniki, pa ostane pošten član človeške družbe. Kako pa je danes z ameriško mladino? In to zato, ker je tako splošno versko nevedno in brez vesti. Da, zadnji čas je, da se zbudimo ameriški katoličani in spoznamo, da tisto malo veroučna, ki ga dobimo v primarnih šolah, ne zadostuje, ker oček pozabi, kar se je na pamet navedil. Še desetkrat slabše pa je za one, kateri pohajajo v brezberške javne šole in morda tu pa tam dobitjo nekaj nauka o krščanskih resnicah. Če potem vzamemo v poštov še one, ki niti tega ne dobijo, ali se je čuditi, če postaja naša mladina popolno poganska?

Dajmo rešiti, kar se da s tem, da bomo imeli doma krščansko življenje, — molitev in izpolnjevanje božjih in cerkevih zapovedi — poleg tega pa skrbimo da bodo vsi mladi dobivali verski pouk tudi skozi "high school." Kjer koli pa je mogoče, posljajmo otroke v katoliške šole, tudi v katoliške "high school."

Pri nas bomo ustanovili, za vse ki pohajajo v "public high school," takozvani "Newman Club." Več o tem pozneje.

"Pa če bi hodil tudi skozi dolino smrte sence, se ne bom strašil, ker si Ti, O Bog, zmemoj." Tako je molil David. Tako reče lahko vsak kristjan, ki je v milosti božji.

Prigodilo se je, da je bila kolektiva za poganske misijone. Na koncu klopi je sedel dobro obolen moški kateri je zmajal z glavo, ko pride pobiralec do njega, češ, da on ne da nič. "Jaz nikdar ne dam za misijone," je pošepnil pobiralec. Ta pa je pomolil košarico stisnjenoču nazaj pod nos in glasno, da so ga vsi slišali zašepetal: "Pomebam na nekaj vzemti ven, Kolektiva je za divjake."

Gerald Allen Kuntz, čeprav mati je Pavilina Turk, je bil vprislan med kristjane zadnjo nedeljo. Botra sta mu Edward Petras in Julia Turk.

Velikanski prizidek k našemu Narodnemu domu se počasi pa gotovo dviga. To bo eno izmed večjih kegljic v mestu. Da bo tudi zaplenjen, je razvidno iz tega, ko je že zdaj, ako se ne motim, preko sto raznih skupin kegljačev, ki so se priglašili za igre na domovih prostorih. Joe Kovach drži zapisnik glede časa, ki ga imajo za skupine.

Tudi prizidek k župnišču sv. Lovrenca gre kvišku in imamo upanje, da bomo okrog Božiča že lahko rabili nove urade.

Kakor nam pismo cerkvenih predstojnikov, ki je bilo prebrano zadnjo nedeljo, govor, obožuje bodice vse otroci, ki pojavijo v javne šole, v primarni skoli, morali prihajati vsak časi. Tudi klima za nas ni na

teden enkrat k verskemu pouku. To nas veseli. Mi smo sicer že enkrat pred leti, poiskusili, pa, ker se starši niso dosti zmenili, da bi otroci prihajali, je bilo zastonj. Od zdaj naprej pa je to mus, "must," kakor pravijo. Zdaj ni več dano na prost, zdaj bodo morali starši skrbeti, da prihajajo vsi k tem poukom. Kolikor nam je bilo v preteklosti rečeno: "Naš je že tako velik." Kakor, da je verski pouk samo za male otroke. V Sloveniji, tako so nam pripovedovali starši in drugi, so hodili ljudje "k nauku" ob nedeljah popoldne, mladi in starci. Zato so Slovenci klubovali vsem protivškim vplivom skozi stoletje in tudi preko tisoč let. Neglede, kaj se je pisalo ali pa govorilo proti veri in cerkvi, šli so svojo pot na prej kot kristjani in niso se dali zapeljati s praznimi frazami. Zato je bilo zločinstvo redko med njimi. Človek, ki veruje, da je odgovoren za vse svoje čine Bogu, kateri ga bo nekoč sodil, tak človek, če tudi ne posamezne svetniki, pa ostane pošten član človeške družbe. Kako pa je danes z ameriško mladino? In to zato, ker je tako splošno versko nevedno in brez vesti. Da, zadnji čas je, da se zbudimo ameriški katoličani in spoznamo, da tisto malo veroučna, ki ga dobimo v primarnih šolah, ne zadostuje, ker oček pozabi, kar se je na pamet navedil. Še desetkrat slabše pa je za one, kateri pohajajo v brezberške javne šole in morda tu pa tam dobitjo nekaj nauka o krščanskih resnicah. Če potem vzamemo v poštov še one, ki niti tega ne dobijo, ali se je čuditi, če postaja naša mladina popolno poganska?

Božja dana je dana vse v postelji, mi zadiša gozdovi mojega otroščva, ki so že zdavnaj posekapi — in pri misli nanje me prevzame otočnost. Polača se me hrepenenje po rojstnem kraju, kakor hrepeni fant, da bi kje ugledal svojega dekleta s črnimi očmi, zrelo kakor grozd na mlini trti, ki se šibi pod lastno težo ter pričakuje trgačev .

Božja dana je dana v postelji, mi zadiša gozdovi mojega otroščva, ki so že zdavnaj posekapi — in pri misli nanje me prevzame otočnost. Polača se me hrepenenje po rojstnem kraju, kakor hrepeni fant, da bi kje ugledal svojega dekleta s črnimi očmi, zrelo kakor grozd na mlini trti, ki se šibi pod lastno težo ter pričakuje trgačev .

Tu kjer sem nastavljena jaz kot kaplan, ima župnija nad 30,000 du

FR. JAKLJČ:

Peklena svoboda

Povest o ljubljanski in ižanski revoluciji leta 1848

Skoraj bi mu bil glasno potrdil, a tedaj je kmeta zavrnili eden razgrajačev:

"Molči, brna kmečka! Kaj ti veš, kaj je svoboda!"

Tedaj se je Tonetu posvetilo: Cink! Svoboda!

In Tone je pustil kmeta s Posavja samega s svojimi nepočetnimi občutki in se obrnil k Janezu v drugim znamenem, ki so pritiskali za njim.

"Ali ste slišali? Svoboda je! Pojdimo!"

Pred magistratom se mu je zdela gneča prevelika in tudi se mu je zdelo, da bi ne mogel prav v prve vrste, zato je krenil proti Starem trgu in drugi za njim. Tam na Starem trgu in ulicah, ki se stekajo vanj, je bil Tone bolj doma. Gredoč je vidi razbita okna in vdrtje izložbe, hodili so po steklenih črepinjah, kosi razbitega lesa so se jim mešali med hojo. Sedaj so slišali razbijanje in žvezni ubitih oken tudi pred seboj in skoraj so bili med tolpo, ki je uživala svobodo na Starem trgu in kazala moč svojih pesti in jakost prsi, iz katerih so prihajali vse mogoči glasovi, ogorenčni vzklik, vzklik razbrzdane radosti, kletvine in sploh besede, ki so komu prišle na jezik. V tolpi so našli znane ljudi, prijatelje s trga in krčem.

"Hudič, pomagaj!"

Tako so bili pozdravljeni.

"Frajost!" je zaročen Tone in za njim so ponovili kljuci, ki jih je privedel s seboj, in so se pomenešali med druge. Pa je šlo naprej. Pri Reduti se je tolpa razdelila. Eni so pritisnali skozi Šentjakobske trge in so imeli najbrž povelje: Zabrek! — in tudi Glavanovega Janeza in nekaj vleklo tja, kakor bi bili oni kaj pozabil, toda Tone se je postavil na celo tolpi, ki je prodiral skozi Florijansko ulico. Do Zvonarja je šlo; tu je bilo dovolj oken, ki so se lahko dosegla, vrata večinoma lesena, nekaj stojnic, celo branjarje so bile še odprte in v gostilnah so bili še gostje. Zato se je tolpu pošteno zamudila na veliko presenečenje gostilničarjev, ki so dobili cehovce, ki niso hoteli nič plačati, ampak samo odgovarjali:

"Molči! Danes je frajost!"

Tu in tam je prišlo še do prepirka, da se je še več posode pobilo in vina polilo.

Tone, ki je bil v besedi vedno močan in podjeten, je pa tolažil prestrašene gosilničarje in branjevice, ki so se hoteli postaviti v bran.

"Kar pri miru bodi, če ne, boš pa mrzel, kakor je sam gospod župan."

Gredoč mimo magistrata je

namreč slišal besede, ki so grozile županu, in so mu sedaj prav prisle.

Nobeno okno ni ostalo celo tju do Zvonarja, vrata so pa dobila nevarne razpoke. Od Zvonarja naprej pa so bile planke na obeh straneh ceste in tu in tam so stale nekoliko v stran kake svilis ali kaj podobnega. Večina se je ustavila in se hotela vrniti, a iz mnogih gril je jeknilo:

"Naprej! V Kurjo vas! Okoli grada! V Rudnik!"

Bili so pač ljudje z dolenske strani in Ižanci, ki so sili naprej, kamor jih je vlekle srce.

Tone Krivanoga, ki je bil dolbil oblast, je pa zavplil:

"Direkcijon: Češčovar! Ta ima kapljico! Živio! Frajost!"

"Živio!" je odmevalo in vsa tolpa se je zazibalna in se začela pomikati proti Kurji vasi. Lesene ograje na obeh straneh pota so zaječale. Slišati je bilo samo pokanje in hreščanje deska, ki so se drobile pod pritiskom močnih pesti.

"Svoboda na vse strani!"

Onkrat mostu je zavrla široko pot šranga, ki je bila spuščena. Prišel si mimo le skoz ozek prehod ob strani. Gesto današnjega dne pa je bilo: "Svoboda!" in svobodo je hotela imeti množica povsod. Tu je pa Bruno zapisalo pot. Do nocoj jih ta lesa ni bila nikdar na poti, še nikdar niso premisljevali, ali je potrebna ali nepotrebna, a nocoj so se jih odprle oti na široko in videl so črno in rumeno preplešano leso v vseh podrobnostih, spoznali hipoma ves njen ponem.

"Od zlodaj!" je viknil Tone Krivanog z glasom, da so vse spoznali kako je divji. "Pa tole se nam upajo pred nos položiti. Primit!"

In položil je svojo tolsto roko prvi na les in vse drugi so poprijeli, da je bila na njej roka pri roki.

"Sedaj!" je velel Tone. In uprli so se, zahreščalo je in les so izdrli iz temelja.

"V Ljubljanočico z njo!" se je oglasilo povelje in lesa je splaval po zraku preko glav in zdrsnila v vodo.

"Frajost! Živijo!" je završalo takrat, a prihiteli so tudi mitničarji, ki so šele sedaj videli, kaj so razgrajači storili, ko lesi ni bilo več.

Zvesti čuvaji, oropani najzadatnejšega in najbolj zanesljivega orožja, so bili kar ob pamet. Zgodilo se je vse neprizakovano, v naglici.

Mitničarji so se prestrašeni in ogorčeni zagnali proti množici z razprostrtnimi rokami in sikali: "O, duše rokovnjaške! O, ljudje zavreni, kaj ste na redili? Zabrek!"

A množica jim je odgovorila z eno samo besedo:

"Frajost!"

Mitničarji niso spoznali položaja in so se začeli bolj zmedeni karov previdni prepričati.

Tedaj je pa nastopil Krivanoga.

"Tega si oglejmo! Ta nas odira!"

"Ti nisi še nikoli nič plačal! Nisi še pokazal bora!" ga je zavrnil mitničar, ko je spoznal svojega znanca in prijatelja, čigar gost je že bil, pa se sedaj ni smel izdati.

"Kaj misliš, da sem jaz tako neumen, da se bom dal tebi do golega sleči? Pa Ižance odiraš! Mojo žlaha odiraš?" se je postavljaj Krivanoga.

(Dajte prihodnjic.)

ANTON KIBLER
iz starega kraja Izrael
U R A R
Se priporoča za v to stroko
spadajoča dela
6530 St. Clair Ave.
Tel. EX 8316

(Fri-x)

VESTI IZ SLOVENIJE

(Nadaljevanje s 1. strani.)

Belgrad je bil ves v rdečih zastavah in povsod so vpili komunisti v zborih; Tito-partija." Zbral se je 2,344 delegatov iz cele države. Zborovanje so varovali z vsemi sredstvi modernega policijskega aparata. Na Topčiderskem brdu so baje pripravili celo topove proti aeroplonom, da ne bi mogla pasti kaka izpod neba na takto strašno priljubljenega Tita, ki pa ga Moskva ne mara več.

SLOVESNOSTI IN HLAPCI. — Komunisti so hoteli, da z njimi praznujejo slovensost konresa tudi drugi, ki niso komunisti. Zato so skrbeli, da se je vsaka priredeval v tistih dneh imenova v počastitev njihovega kongresa. V Ljubljani so šli na primer Ljublančani na prisilno prostovojno delo na železniško progo petega kongresa. Sli-

čo kopat zemljo v Šiško, da so dači kongresu komunistov. Vsi morajo tako častiti Tita in njegovo stranko, če se strinjajo z njim ali ne.

Posebno pa se je izkazala za hlapčevsko ljubljanska univerza, kjer je vendar še precej profesorjev, ki ne trobijo v komunistični rok. In vendar je ta univerza začela neko tekmovanje v počastitev komunistične stranke. Tako so povedali, kako bodo podpisovali "ljudsko posojilo." Znanstvenikom na univerzi je prišel predavat komunist zdravnik dr. Potrč "o pomenu petega komunističnega kongresa za znanost." Ravnvo za junake se ljubljanski vseučiliščni profesorji niso pokazali. Tudi so se profesorji obvezali v tej tekmi, da prestudirajo že do kongresa material petega kongresa Komunistične partije. Slike!

TITO GOVORI. — Glavni govornik na kongresu je bil Tito. Kdo naj bi sicer bil? Govoril je sedem ur in pol, s presledkom seveda. Vsebina njegovega govora je bila zagovor pred komunističnim svetom. Dokazati je hotel, da ni kriovorec v komunističnem svetu, ampak pravi in čisti komunist, kot to zahtevala komunistična svetnika Marks in Lenin. Motijo se tisti, ki ga obsojajo, ne moti se pa on. Posebno je povdarjal, da je zvest Mos-

ki. In položil je svojo tolsto roko prvi na les in vse drugi so poprijeli, da je bila na njej roka pri roki.

"Sedaj!" je velel Tone. In uprli so se, zahreščalo je in les so izdrli iz temelja.

"V Ljubljanočico z njo!" se je oglasilo povelje in lesa je splaval po zraku preko glav in zdrsnila v vodo.

"Frajost! Živijo!" je završalo takrat, a prihiteli so tudi mitničarji, ki so šele sedaj videli, kaj so razgrajači storili, ko lesi ni bilo več.

Zvesti čuvaji, oropani najzadatnejšega in najbolj zanesljivega orožja, so bili kar ob pamet. Zgodilo se je vse neprizakovano, v naglici.

Mitničarji so se prestrašeni in ogorčeni zagnali proti množici z razprostrtnimi rokami in sikali: "O, duše rokovnjaške! O, ljudje zavreni, kaj ste na redili? Zabrek!"

A množica jim je odgovorila z eno samo besedo:

"Frajost!"

Mitničarji niso spoznali položaja in so se začeli bolj zmedeni karov previdni prepričati.

Tedaj je pa nastopil Krivanoga.

"Tega si oglejmo! Ta nas odira!"

"Ti nisi še nikoli nič plačal! Nisi še pokazal bora!" ga je zavrnil mitničar, ko je spoznal svojega znanca in prijatelja, čigar gost je že bil, pa se sedaj ni smel izdati.

"Kaj misliš, da sem jaz tako neumen, da se bom dal tebi do golega sleči? Pa Ižance odiraš! Mojo žlaha odiraš?" se je postavljaj Krivanoga.

(Dajte prihodnjic.)

ANTON KIBLER
iz starega kraja Izrael
U R A R
Se priporoča za v to stroko
spadajoča dela
6530 St. Clair Ave.
Tel. EX 8316

(Fri-x)

NEWBURSKIE NOVICE

se vsak dan zahvaljujem Bo-gu."

Ali ni to lepo? Ali bi mogel tudi o vama kdo reči kaj tako prisrčnega?

Velik truk nabasen z rižem se je ustavil pred Kardinal Schusterjevo palačo v Milanu. Kmalu nato pa pozvani pri vrati palače in nekaj moških vstopi. Kardinala želijo videiti. Kardinal pride:

"Mi smo komunisti," je dejal vodja obiskovalcev. "Zunaj imamo velik voz riza za našo zadružno. Saj veste, kake nevarno je imeti toliko hrane čez noč kje zunaj. Ali bi ne vzel vi na riz pod svojo zaščito čez noč?"

Kardinal se je nasmehnil, tako pravi poročilo, in vzel riz pod svoje varstvo. Drugo jutro pa so komunisti v miru nadaljevali svojo pot, in ves riz z njimi. Bogove, če bi bilo vse tako, ako bi bil kardinal prisilil zaščite pri komunistih?

V svojem dolgem govoru je Tito z marsičem pretirano bahl, veliko podatkov zlasti iz pred vojne dobe pa je čisto ne- resničnih. Ves govor je bil pranje samega sebe in proslava par-

tzizanstva. Kadar ga drugi nočjo več hvaliti, se mora sam. Po-slabo pri števkah Tito ni skrovil.

Svojim nasprotnikom v Ko-

minformu je očital, da hočejo v Jugoslaviji povzročiti domačo vojno, ko zahtevajo, da ga-mo- rajo dobri komunisti odstaviti.

KMETJE. — Jugoslovanski kmetje imajo v komunistični stranki malo ali nič besede, ven dar v tej stranki zmeraj o njih govore. Tudi na kongresu je bil poseben referat o kmečkem vprašanju. Znano je, da so dru-

gi komunisti očitali Titu, da za-vljučuje popolno podprtjanje kmetij. Karelj in drugi vodilni komunisti so hoteli kmete pri-

praviti na skupno obdelovanje in skupno živiljenje s pomočjo zadruž, zlasti kmetiško obdelovalnih zadruž. V ta namen so na primer letos tako gonili zidavo v zadružnih domov. Tako so hoteli kmeta po lagom pridobiti za komunizem. Toda v Moskvi s takto nista bila zadovoljni.

Na kongresu stranke je general Marslarič (pri komunistih je vsak general, če ni ravno pu-klast!) dokazoval, da so razme-

na v Rusiji in Jugoslaviji različne in da popolna kolektivizacija kmečkih zemljišč ni nekaj take-

ga, kar bi moral biti storjeno na enkrat. S tem, je rekel Marslarič, se jugoslovanski komunisti ne oddaljujejo od zamisli o pod-

zavljenu zemlje, samo mislijo, da to vprašanje ni prvo vprašanje.

Tako je bilo sklenjeno, da bo-

do naprej delali s kmeti po do-

sedanjem načinu in da ne bodo

še bolj razburjali kmečkega pre-

bivalstva.

Drugi objekovalec, ki se je kar nenadoma pokazal pa je Father Joseph Lekan, S.M., iz Dayton. Father Lekan je na

Yale University.

Father Baznik, kateri nas je

obiskal za par dni, je še vedno vojaški kapelan in to sicer v vojaški kaznilnici blizu Milwaukee. Marslak zanimivega nam je pripovedoval iz svojih doživljajev. Med drugimi tudi to, kako jasno se kažejo posledice zanemarjanega venronauka na fantih. Father Baznik ima veliko konvertitov. Nihče jih ne sili, da bi morali prihajati. Toda ti fantje sami spoznajo, kako nesrečen je človek že na tem svetu, aко nima pojma zakaj živi in komu je odgovoren za vse svoje besede in dela.

Drug objekovalec, ki se je kar nenadoma pokazal pa je Father Joseph Lekan, S.M., iz Dayton. Father Lekan je na

Yale University.

Father Baznik je prazen lot,

pri

Prav luštno je res na deželi

Obe slike sta bili vzeti na Jalovčevi farmi pri Ravenni, O., smo pekli koštruna. Lastnika farme, Mr. Jalovca, vidite na sliki, kako ljubeznično objemlje američko zasavo. Albin razleže harmoniko, drugi pa nestrepano čakajo na koštrunovo pečenje.

Veste, velika umetnost je speci koštruna. Dosti dela in truda je, predno se ga dene na raženj. Smuk in Zakrajšek sta ga odrli in tudi spekla. Razume se, da je vsak po svoji moči pomagal, čeprav smo bili le bolj v napotje. Najhujše delo je bilo radi drv, ker za tako pečenko je treba dosti in dobre žerjavice. Je vse kaj drugega, kot bi pekli krompir.

Med tem, ko je bil koštrun lepo "na gorkem", so nekaferi pripravljali mize pod koštram na američki praznik, 4. julij,

Čas, da se ohladite . . .

KUHAJTE Z ELEKTRIKO

Zenske, tukaj je hladnejša, čistejsa, lahkejsa kuhinja, ki ste jo vedno želete — moderna avtomatična električna peč.

Tukaj je peč, ki dene vročino v jedila in Ne v kuhinjo. Peč je insulirana na VSEH straneh. Vrhne edinice kuhanju v DIREKTNO vročino.

Je hladnejša in bolj natančna. Vaša kuhinja ostane čistejsa. Lahko skuhate kompletna kosiila varno, dokler ste odsočni iz kuhinje. Prihranite si na času, delu in živilih vsako sezijo.

Za okusita, redilna jedila skozi vse leto... za hladnejšo, čistojšo, lahkejšo kuhino... rabite moderno avtomatično električno peč. To je najfiniji kuhinjski pripomoček še kdaj narejen.

The Illuminating Company
ALWAYS AT YOUR SERVICE

"TEN O'CLOCK TUNES" VSE ZNANE MELODIJE
VSI NAJBOLJŠI GLASOVI
Pet dni v tednu—od pondeljka do petka
Zjutraj ob 10—WGAR in WICA .* zvečer ob 19 WHK

samo spoštljivo zrli na našo zvezdano zastavo, ki nam je ponosno vihrala v mehki sapici. Veseli smo bili v zavesti, da smo v svobodni Ameriki, kjer si tudi delave lahko privoči kaj razvedriša in kaj boljšega pri vsej draginji.

Na sliki vidite sledče, ki so se udeležili prijetnega zleta na Jalovecove farme: Rudy Shmalc, Math Ivanovich z otrokom, Tone Urbanich, Albin Samsa s harmoniko (njegove žene ni na sliki), Julka Marold, John Flajšman s ženo, Frank Banich, John Zakrajšek in Tone Jakšetič.

Poročevalce.

Vraže in priovedke na Koroškem

Stare ženske ali "šintarji" na poseben čarovalniški način preganjajo bolezni pri ljudeh in živini. Ta postopek se imenuje "dolžebranje".

"Dol žbral" so torej tedaj, kadar je postala noga otrplja ali nerabna, če se je roka sušila ali če je trgala človeka skrnina ali pa je dobil šen. Tuži živini, zlasti konjem, če so hromi, so "dol žbral", kravam pa, če so dobile otekline na vitemu. Če je imela živina kako notranjo bolezen, tedaj so ji po

drevjem. Prostor je blizu strega potoka, ki nam je prijetno žuborel na usesa, pa ni tega glasba nikogar ganila, da bi se sklonil k bistri vodici in se napil. smo imeli pa že kaj drugega za take žejne slučaje, lepo spravljeno na ledu.

Ako si kdo roko izpahne, mu napravijo "veho": privežejo mu nit okoli roke, nakar baje bolečine minejo in roka je kmalu spet za rabo.

O zadolženem kmetu in hudiču z denarjem

Okoli leta 1865, je klical v Bačah kmet Vuhrar, ki je bil slabost gospodaril in si nakopal z lahkotom velike dolge, na pomoč hudiča, da bi mu prinesel denarja. S črno knjigo ga je priklical v klet in ga panjal z molitvami in blagoslovljeno kredo tako dolgo, da mu je prinesel denarja. Obljubiti mu je moral, da mu da najmlajše, kar ima v hiši. Kmet

je mislil na tele, ki ga je bila pravkar storila krava. Medtem ko se je kmet pogajal s hudičem, zasliši kričati svojo nosečo ženo, ki je ležala bolna v izbi. Vuhrar pusti zlodeja in vso čoravino in hiti v izbo, kjer mu je žena pravkar porodila krepkega dečka. Slutil je, da ga je hudobec hotel opehariti za otroka; ker pa pogodbe še ni podpisal, je bil otrok rešen. Hudič, denar in vse je izginilo, surov kmet pa je klel svojo ženo, češ, da ga je pri čaranju motila in spravila ob težko pričakovani denar. Od tistega dne se strašilo v njegovih hišah. Skozi okna, skozi strop in od vseh strani je kamenje letelo v njegovo izbo. Ljudje so hodili gledat čudno prikazan. Celotno župnik iz Zilje, znani poznejši prošt Serajnik je prišel, da bi zmotiljivo ukrotil hudega duha in je prigovarjal ljudem, da naj se spamejte in opustijo praznoverje. Ko je svaril ljudi, je priletel, kakor trdijo legend, od nekod velik kamen, padel župniku na glavo, mu strel klobuk in ga ranil. Župnik je nato molče odšel, ljudje pa so bili še bolj kot prej prepričani o strahu in vražah. Strašilo je še dalje in sicer tako dolgo, dokler ni Vuhrar svoje kmetije prodal in se izselil v Weitensfeld na nemškem Koroškem.

STORITE ZDAJ!

PRIHRANITE DO $\frac{1}{3}$. NA PRIHODNJEM ZIMSKEM RAČUNU ZA GRETJE

Pripravite zdaj... da boste odsekali do ene tretjine na stroških za kurjavo.

INSULIRAJTE ZDAJ
MANJ ZA KURIKO.

Z insulacijo znašajo prihranki na kurivo dostikrat 20% ali več; velike sobe je lahko razgreti; vse sobe so tiše in poleti—izdatno hladneje.

DOBITE ZIMSKA OKNA,
RABITE MANJ KURIKO.

Računi za kurivo se še bolj zmanjšajo in mrzlih preprihov ni več, ako denete zamahe okrog oken in vrat.

Prav zdaj, ko lahko računate na

po vremenu je čas, da pripravite dom za zimo. Dobite si insulacijo... zimska okna... zamahe za okna in vrata, kar vam napravijo zdaj, ko stavbeniki lahko izvršijo delo. Samo prihranki na kurivo plačajo stroške v nekaj letih. Lahko se domenite za čudovito lahka odpalila.

Zimska okna in vrata odrežejo do 18% na kurivnih računih. Radovati se boste, ker ne bo zasopljenih oken in ne zatohlih sob.

TRI LETA LAHKO PLACUJETE

PO F. H. A.
Pomenite se zdaj z vasim gradbenikom, da vam uredi hišo za zimo, na celo majhna mesečna odpalila. Sami prihranki na kurivo, čudovito zmanjšajo stroške.

STORITE ZDAJ... POKLICITE VASEGA STAVBENIKA ŠE DANES

The EAST OHIO GAS Company

POKLICITE TRGOVCE IN IZDELVALCE, SPODAJ NAVEDENE ZA PRORACUN ZASTONJ

Vsa postrežba v eni pogodbi

Poklicite ENdicott 4444

BECHT & CO.

3030 Euclid Ave.

zvečer YE 4610

F. H. A. odpalila

INSUL-VENT SALES CO.

Kombinacijska, jeklena

zimska okna. Nad 25 let

izkušnje v izdelovanju.

2919 Carnegie Ave.

Superior 2260

Z RUSCO, vse jeklenimi zimskimi

okni in mrežami. Nikoli ne pre-

menjate, samo pripravite.

Poklicite SUPERIOR 4130

za proračun zastonj

OHIO RUSCO, Inc.

Cleveland, Ohio

BECKER ROOFING &

INSULATION CO.

Mi izdelujemo, prodajamo in

dovajamo. Prihranite si dobleček

posredovalca

11523 Madison Ave.

BO 3020

W.M. KAISER CO.

Rockwool insulacija

Zimska okna

18129 Detroit Ave.

Academy 6100

SEARS ROEBUCK & CO.

Vse sedmih prodajalnih

Zimska okna, Rockwool in

ves material za

insulacijo.

GREAT LAKES WINDOW CO.

Kombinacijska zimska okna in

mreže. Zaprite verande, aluminijaste ali lesene specijalnosti.

12471 Cedar Rd.

YE 2890 HI 224-W

KACHELINE PRODUCTS CO.

11525 Woodland Ave.

Za kompletno zalogzo v zamahah

pri oknih in vratih, insulaciji,

kombinacijska zimska okna.

Poklicite TYLER 1-1799

STOACO SALES CO.

Aluminasta zimska okna in vrata.

Jih doma hraniše

720 Carnegie Ave.

MAIN 5750

O strahovih in strašilih

Znana prikazan v tej zvezki je takozvana "vešča", ki se prikazuje po močvirjih. To bo bržkone kak naraven pojavi, ki mu ljudska domačija daje obliko in skrivnostno ozadje. Ljudje imajo tako prikazan za človeka brez glave in z lučjo v roki. Zelo nevarno pa je srečati tako luč na samem, ker človeka lahko "zapelje in zavodi" v močvirje, kjer utone. Če mu tako vešča z lučjo pride nasproti in se ji ne more ali noče izogniti in ne moli pridno, ga nevidna roka udari in trešči na tla, kakor bi ga zadebla strela.

Kokor povsod, tudi na Koroskem predvsem starljivi ljudje kaj radi priporočujejo o strahovih. Pri razpotjih, oziroma križih in kapelicah zelo velikokrat straši in se človeku prikazujejo znani mrtveci, okostja in druge takne prikazni. Posebno rado straši ob polnoči in ob velikih godovih in praznikih, pa tudi podnevi na samotnih krajinah. O polnočnih strahovih je tudi zelo mnogo že napisanega, dovolj je legend, ki so jih našli pisatelji in pesniki slišali iz ljudskih ust in jih napisali.

Straši tudi tedaj, če je kak mrljči ostal komu kaj dolžan in sicer tako dolgo, dokler ni Vuhrar svoje

Opica in mačka

Bera in Muca, prva opica, druga mačka, sta živelj kot dobro prijateljici skupno v hiši velikega gospoda. Bili sta skupno odgojeni od nežne mladosti: toda opica je zdaj opica. Ko sta bili nekoga dne kraj ognja, je opazila opica, da se peče koščanji. Berta bi bila rada malo pokusila, pa ni vedela kako začeti. Ko je služkinja odšla, je rekla opica mački: "Sestrica, niso mi neznani tvoji talenti; ti poznaš vse polno malih zvijač; danes moraš pokazati svoje mojstrstvo." "Iz srca rada," reče mačka, "kaj naj storim?" Opica odgovori: "Potegni mi samo kostanj iz žerjavice." Mačka odkopa s svojo tačico malo žerjavice in jo odstrani; nato začne znova kopati in pričele en kostanj iz žerjavice.

Medtem pa se vrne služkinja v kuhinjo in zaloti mačko pri početju, "Presneta mačka, ti torej ješ kostanj!" zavpije služkinja in jo nabije z metlo.

Malci nagajive so navadno o-

goljufane žrte velikih, ki se

postavljajo kot se je poslu-

ravnau njenog dolg ali krivica.

žila opica mačkih tačic.

Now! The luxurious sleeping comfort you've wanted—at a special rock bottom price!

Neodgovorno obnašanje v luči psihološkega pomena

Vsekod ima nekaj pojma o dega človeka v nekakšen položem, kar imenujemo neodgovornost. V sedanjem času ne more skorih nihite uiti povodom in nevarnosti, ki jih izvaja neodgovorni ljudje. Je na tisoč dogodkov, ki jih povzroča neodgovornost. Če bi hotele analizirati ta pojav človeške neodgovornosti, bi morali proučevati neodgovornega posameznika ter dognati vzroke njegovega neodgovornega zadržanja in iskat možnosti za premagovanje istega.

Kot neodgovornega za svoja dejanja, označujemo nekoga, ki iz brezkrbnosti, iz sebičnosti ali kakršnih koli drugih vzrokov zanemarja dolžnosti napram samemu sebi ali napram svoji družini ali človeški družbi. Če se poslužimo bolj psihološke ali duševne terminologije, tedaj bomo opazili, da ni duševnost neodgovornega človeka v stanju izpolniti zahteve realnosti in da tak človek beži nekam v svet fantazij, ki od njega ne zahteva nobenih naporov več.

Vsek normalen človek ima gotovo mero odgovornosti ali dolžnosti, počenši od otroka, čigar prva dolžnost je čistoča, torej dolžnost napram samemu sebi in za lastno korist, pa do odraslega človeka, čigar dolžnosti so številne in najrazličnejše. Če otroci ali odrasli ne izpolnjujejo dolžnosti, ki jih imajo napram človeški družbi, tedaj morajo kot posledico te ga utrpeti gotovo mero nepristnosti. Kazen, ki jo naloži mati otroku zaradi njegove nečistoče, je eden njegovih prvi spopadov z realnimi stranimi življenja.

Abnormalen človek ne pogreša smisla za odgovornost. On živi v nekakšnem prividu in zato naj drugi nosijo odgovornost za njegova dejanja. Vsekakor pa ne manjka vsem abnormalnim ljudem čut odgovornosti. N. pr. slaboumnec, ki pa poseže gotovo stopnjo čuta za odgovornost, se lahko nauči opravljati lažja opravila.

Ce nekdo prevzame odgovornost za svoja dejanja, tedaj to pomeni, da živi življenje, ki je v skladu z realnostjo, medtem ko nezmožnost, nositi to odgovornost, sliči nekakšnemu begu iz resničnega življenja v svet fantazij.

Za normalnega bi torej smatrali človeka, ki realno misli na razliko od onega s fantastičnim mišljenjem.

Samtra se, da gre človek skoz različne stopnje neodgovornega obnašanja in često se pojavi kakšna teh stopnje v razvojni dobi. Zrelostna doba privede, kakor je znano, mla-nega oddelka organizacije

UNRRA izjavil, da je dejanski zmagovalec zdravnika veda.

Se preden se je končalo grmenje topov, so zdravniki oddeli Ameriške vojske in ustavnove UNRRA prodirali v razna področja, da bi zagotovili vse potrebne ukrepe, da se prepreči izbruh epidemij. Ustanova UNRRA je vzpostavila omrežje epidemioloških informacij, ki je imela sedež v Parizu in ki služi tako kot meteoške opazovalnice za kopiranje neurij za ugotavljanje in določevanje infekcijskih središč. Lahko tudi omenimo, da ta služba še danes traja in da jo je prevzela mednarodna zdravstvena organizacija.

Vojска Združenih držav in ustanova UNRRA sta ustanovili nadalje zdravstvene urade v 13 državah, opustošenih od vojne ter dobar 200.000 ton zdravniškega materiala: pravo goro zdravil, serumov, antibiotikov, rentgenoloških aparatur in bolniških postelj.

Ljudje, ki so obremenjeni s takšno neodgovornostjo, trpijo največkrat na nervoznosti. — Nervozen človek, ki beži iz resničnosti v kraljestvo fantazij, najde tam občutek pomirjujajoče sile, ki mu v resničnem življenju manjka. V onem svetu, ki si ga je sam ustvaril, se počuti kot gospodar svoje useode. Vzroke je iskati že v detinству.

Otrok, ki počiva v materinem telesu in se lahno premika, se hrani brez lastnega napora od materje. Že rojstvo samo po pomeni za malo bitje prvo srečanje z resničnim življenjem. Po rojstvu pa se v glavnem nahaja v svojem prejšnjem stanju: namreč dojenčka lepo zavijejo, zazibljejo v sen in ga nahranijo brez njegovega truda, saj je sesanje avtomatično izboljšanje. Vse njegove želje se izpolnijo in otrok tvori sredisce družine. Šele pozneje nastopijo prve težave, ko se otrok sonči z zunanjim svetom ter včasih izbruhne v srd.

Boj znanosti proti povojnim epidemijam

Na koncu druge svetovne vojne hvala Bogu ni bilo divjanja epeidemij, kot je to navadno na koncu velikih spopadov. Pod ruševinami opustošenih mest Evrope in Azije je prežalo bolezni na ducale. Bil je skoraj čudež, da so bile te nadloge preprečene, in to zradi takojšnje intervencije vojske Združenih držav ter organizacije UNRRA, kot tudi zaradi obsežne uporabe najmodernejših iznajdb zdravstvene znanosti, kot je DDT, sulfamidi, penicilin. Tako da je lahko in ne razvajajo dobro.

Pred letom 1918 ni imela nobena država davka na gazon.

Pošiljanje MOKE in ŽIVEŽNIH PAKETOV v Jugoslavijo

MOKA: Pričell smo ponovno s sprejemanjem naročil za moko, v bodočem je zoper dovoljeno pošiljati po eno vrbo moko (100 lbs) na eno osebo. Največ je mogoče poslati pet vrč iz isto ladjo na pet raznih oseb.

Cena za eno vrbo moko (100 lbs) je \$13. V tej ceni je vključena zavarovalnina in vsi ostali stroški do mesta prejemnika.

STANDARD PAKETI: Istotako pošiljamo že izgotovljene pakete z raznovrstno hrano. Za ceno in vsebine teh paketov vprašajte za naš cenik in narodne liste (order forms).

Dostava mok in paketov je garantirana. V nasprotnem slučaju je vrnjen denar.

Zavarovalnina se nanaša na zgubo celotnega paketa (total loss).

Pripominjam, da z naročilom postane blago last pošiljaljatelja, dočim smo mi samo zastopniki med pošiljaljem in tukajšnjimi oblastmi.

Ček in Money Order naj se glasa na "Dobrevoljni Odbor."

DOBROVOLJNI ODBOR

245 West 18th Street, New York 11, N. Y.
Telefon: WAtkins 4-9016

DAJTE SI SCISTITI SVOJ FURNEZ ZA SAMO..... \$6

1. Pepel in klinkerje odstranimo iz furneza
2. Furnez temeljito očistimo z vacuum
3. Cev k dimniku odstranimo ter jo očistimo
4. Cev vdenemo v dminik neprodušno
5. Očistimo dimnika iz kleti
6. Očistimo odpertine za mrzel zrak in tla v furnezu
7. Očistimo vse vroče cevi v kleti
8. Čekiramo verižice za kontrole in prepih
9. Čekiramo vse grates

ZA TOČNO POSTREZBO IN EKSPERTNO DELO
POKLICITE

ADAMS HEATING SERVICE—KE 5200

SLOVENSKI RADIO PROGRAM

VSAKO NEDELJO POPOLDNE

OD 1:30 DO 2:00 URE NA RADIO POSTAJAH

WSRS - 1490 in FM - 95.3

Društva, ki bi rada zastonj dobila naznala na tem programu,

naj to sporodijo

JERRY BOHINC, lastniku

NORTHEAST APPLIANCE & FURNITURE

REdwood 2303

Ustanovljeno 1908

Zavarovalnino vseh vrst vam točno preskrbi

HAFFNER INSURANCE AGENCY

6106 ST. CLAIR AVENUE

AUGUST F. SVETEK

POGREBNI ZAVOD

478 East 152nd St. Tel. IVanhoe 2016
BOLNISKI AVTO NA RAZPOLAGO

NAZNANILO IN ZAHVALA

V globoki žalosti naznajamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da nam je Bog odpoklical iz naše srede našega dragega soprog, ljubljenega očeta in starega očeta

Joseph Perko-ta

ki je previden s svetimi zakramenti za umirajoče mirno v Gospodu zaspal in nas za vedno zapustil, dne 21. julija 1948 v starosti 71 let. Rojen je bil v vasi Kal pri Zagradcu na Dolenjskem in je bival v Ameriki 50 let.

V oskrbi L. Žefranovega pogrebnega zavoda smo ga pokopali po opravljeni zadušnici in cerkvenih obredih v cerkvi sv. Štefana, na sv. Jožefa pokopališču v Aurora, Ill., dne 24. julija 1948.

V veliki hvaležnosti si štejemo v dolžnost, da se prisrčno zahvalimo vsej časti duhovčini: domaćim duhovnikom in tudi Rev. C. Madicu in Rev. A. Urankarju, ki so pokojnega obiskali v bolnici, mu podelili sv. zakramenta. Zahvala g. župniku Rev. L. Bogolinu za opravljene molitve ob krsti, darovano sv. mašo zadušnico, č. gg. Rev. C. Madicu in Rev. A. Urankarju za assistenco pri pogrebni maši, tako tudi č. gg. Rev. C. Okornu in Rev. Augustine za darovane sv. maše pri pogrebu pri stranskih oltarjih. Prisrčna hvala č. gg. Rev. John Ferlinu in Rev. Benedict Hoge za udeležbo pri pogrebu sv. maše in Bog naj bode obilen pličnik č. gg. Rev. A. Urankarju, Rev. E. Gabrenji, Rev. M. Železnikarju in Rev. J. J. Whitckam, ki so nam tako toplo izrazili sožalje in obljudili darovati sv. maše in molitve za blagopokojnega.

Prisrčno zahvalo naj prejmejo tudi vse, ki so pokojnega obiskovali za časa njegove bolezni in ga tolažili. Bog naj stotero povrni vse, ki so darovali za svete maše, ki se bodo darovale za mir in pokoj njegove duše in vsem tistim mnogim, ki so z venci okrasili krst v blag spomin pokojnemu. Vse in vsakemu se čutimo globoko hvaležni.

Iskreno se zahvaljujemo vsem prijateljem, znancem in sobratom in soestram društva sv. Štefana ţevev. 1 KSKJ, družbe sv. Mohorja in članom društva Števeta Imena za maše in vence, ki so prišli pokojnega kropit, so molili ob njegovi krsti, dalje tudi, ki so se udeležili pogrebne sv. maše in ga potem že spremili prav do groba. Zahvaljujemo se pogrebcom obojih društev, nosilcem krste, ki so ga položili v hladen grob. Prisrčna hvala vsem, ki so dali brezplačno na razpolago automobile ob pogrebu. Iskrena hvala pevcom za sočutne žalostinke v cerkvi, in lepa hvala vsem, ki so nam s sožalnimi kartami in pismi tako toplo izražali sožalje ob bridiči izgubi soproga in očeta. Načo globoko zahvalo naj tudi sprejme Žefranov pogrebni zavod za tako vzorno urejen pogreb in vladivo postrežbo.

Še enkrat: vsem in vsakemu posebej — Bog vam stotero povrni za vse, kar ste nam dobrega storili v teh najtežjih urah našega življenja.

Ljubi soprog in naš dobri oče, odšel si k Očetu v večni dom, kjer ni slovesa in ločitve solz. Naše molitve Te bodo v večnost spremijale in — kratki so dnevi, ko pride naš zadnji dan, daj Bog da bi bil lep kakor je bil Tvoj!

Zaljubi ostali:

JOHANNA PERKO, soproga

JOSEPH PERKO, sin

ANNA POGLAJEN in JENNY GRILL, hčere

SINAHA, ZETJE, VNUKI in VNUKINJE

V Chicago, Ill., dne 20. avgusta 1948.

SKUPNE CLEVELANDSKE S. Ž. Z. PODRUŽNICE

VABIJO NA

PIKNIK

ki se vrši

V NEDELJO 22. AVGUSTA

na vrtu Slovenskega Družvenega Domu
Recher Avenue, Euclid, Ohio

Piknik prične ob eni popoldne in bo trajal dokler vam bo v veselje ostati, ker na vrtu je tudi nočna razsvetljjava.

Na tem pikniku boste postreženi z vsemi dobratami, kakor tudi hladno pičačo. Ves dobitek od tega piknika bo za pomoč, katero deli Katoliška Liga slovenskim brezdomcem.

Ne zamudite te lepe prilike do dobrega razvedrila. Na programu bo godba, kakor tudi raznovrstne igre za lepe nagrade.

Vljudno ste vabljeni od blizu in daleč!

V NEDELJO 22. AVGUSTA VSI NA PIKNIK
SKUPNIH PODRUŽNIC SŽZ!

Opravi dvojne delo obenem. — Joe Vickers Sr. iz Ponca City, Okla. kosi travo in gbenem pa tudi pazi na svoje vnuka, za katerega je napravil na stroju za košnjo travo sedež in ko kosi travo, vozi tudi vnuka s seboj in ga ima vedno pred očmi.

Izgubljeni svet

ROMAN

"V kolikor so neločljive od mojega poklica," sem odgovoril.

"Čisto prav imate. Sicer pa ne mislim, da bi bil vedno tako nasišen. Blundell ga je naskočil menda v nepričavem trenutku ali pa je bil sam nerođen. Vi pa imate lahko več sreće ali tudi več obzirnosti do njega. Prepričan sem, da boš kos tej nalogi. Imate pač pravi nastop, in uredništvo vam bo šlo seveda v vsem do roka!"

"Pravzaprav ne vem prav ničesar o njem," sem pripomnil. "Spominjam se njegovega imena edino v zvezi s policijsko razpravo radi udarca, ki ga je prizadel Blundell."

"Gospod Malone, tu imate nekaj beležk, da se lahko poučite o tej zadevi. Profesorja imam že delj časa na piki." Privlekel je iz predala polo papirja. "To je kratek pregled njegovega življenja. Tukaj je zabeleženo v glavnem sledče:

"Challenger, George Edward, raj. Largs. Sev. Angl. 1863. Šole: gimnazija v Largsu, Edinburška univerza. Asistent v Britskem Muzeju, 1892. Varuh Oddelka za primerjalno antropologijo, 1893. Izstopil iz službe po ostrem znanstvenem sporu, istega leta. Odlikovan s Craystonovo medaljo za zoološka raziskovanja. Dopusiči član . . . — hm, tu je kako veliko tega, kakšna dva palca drogenga tiska . . . — Belgijškega Društva, Amerikanske Akademije Znanosti, La Plata itd., nekdanji predsednik Paleontološkega Društva. Odsek H. Britskega Društva itd. itd. — Spisi: Nekaj raziskovanj o kalniških lobanjah, Oris razvoja vrtenčarjev in številni članki,

V blag spomin

ob drugi obletnici prerane smrti nepozabnega soproga in očeta

PAUL NADBATH

ki je svoje mile oči zatishil za vedno dne 17. avgusta 1946 leta

Oj, usoda, ki življenje kar naenkrat zagrenil Radost nam v trpljenju bridko z enim mahom spremenil.

Utihnil je Tvoj glas mili, a v srčih naših trajni so spomini, neizbrisni spomini do konca dni, ko l.-idemo tudi mi tja, kjer si Ti.

Zaljuča soproga

Antonia Nadbath:
Rudolph, sin;
Florence, sinaha;
trije nečaki tukaj
v stari domovini pa
bratje in sesire

Cleveland, Ohio, dne 17. avg. 1948.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

stanejo misli namreč vedno jasneje in pametnejše. Privlekel sem torej iz žepa seznam profesorjevih junaštev in ob luči električne obločnice zopet prečital, kaj vse je doslej potel Mr. G. E. Challenger. Potem pa me je nenadoma navdahnila nova misel. Po vsem, kar sem slišal, sem postal popolnoma prepričan, da kot novinar nimam prav nobenega upanja priti v bližino tega prepričljivega profesorja. Vendar pa so v njegovem kratkem življenjepisu dvakrat navedeni spori lahko pomenili samo toliko, da je bil neizprosno nestrenen na področju svoje znanosti. Ali ne bilo mogoče za naskok izrabiti to njegovo posebnost? Vsekakor sem moral poizkusiti.

Vstopil sem v klub. Bilo je nekaj čez enajst, in velika dvorana je bila že dokaj napolnjena, čeprav se prav naval še ni pričel. V naslanjaču poleg petdesetletnih skušnjah na področju znanstvenih stikov . . ." Stari gospod je bil kar potrit.

"Ali še kaj veste o Challengerju?"

"No, stvar je ta, da sem, kancor veste, bakteriolog. Živim samo v 900" drobnogledu. Od mene res ne morete zahtevati, da bi se temeljito spoznal na kakši prosti očesom vidno stvar. Stojim na straži ob zadnji meji našega spoznanja in se sploh nerodno počutim, če zapustim svojo delavnico in prihajam v dotiko z vami vsemi, velikimi, sirovimi in nespretnimi stvori. Preveč sem samotarski, da bi se zanimal za stvari, ki dvigajo prah v javnosti. Vendar pa sem o tem Challengerju nekaj slišal pri znanstvenih sestankih, zakaj on ni človek, ki bi mogel ostati neopazen. Res je tako hud, kakor ljudje o njem govore. Spominja me na baterijo, ki je nabito polna zanosa in življenjskih ljudi, hudo, brezobziren moči, obenem pa je prepričan s prav posebnimi nagnejnji. Napisled je dospel tako daleč, da se je upal nastopiti s sleparškimi fotografiskimi slikami, češ da jih je posnel na svojem potovanju po Južni Ameriki."

"Kakšne pravljice pa so to?"

"Oh, pripovedoval je pač najneumnejše bedarje o nekakih čudnih zverinah, ki jih je baje tam odkril. Pozneje je vse to menda prečkal. Svoje izjave je vsekakor umaknil. Sprejel je poročevalca Reuterjevega brzozavnega urada in potem se je dvignilo tako tuljenje, da je moral videti, kako malo opravi s svojimi trditvami. Sploh jo je hudo polomil. Nekateri, malo-številni strokovnjaki, bi sicer menda vse resno vzel v pretres, a mož jim je to kmalu onemogočil."

"S čim pa?"

"No, s svojim nemogocim nastopom in neznosno sirovostjo. Med njimi je bil na primer nesrečni stari Watley iz Zoološkega Zavoda. Poslal mu je kot ugleden učenjak sledče povabilo: 'Predsednik Zoološkega Zavoda se profesorju Challengerju priporoča in bi smatral za izraz osebne naklonjenosti izredno čast, ki bi jo go-

spod profesor izkazal Zavodu z bna nagnjenja? Za kaj pa je srečnjem zapiskov, ki je bil odprt pri geslu "Weissmann versus Darwin." Članek je imel zgoraj napis: 'Ostri ugovori na Dunaju. Viharna seja.' Preveč sem zanemaril svojo znanstveno izobrazbo, da bi bil mogel zasledovati izvajanja v celoti, vendar pa mi je bilo jasno, da je razpravljen angleški profesor o svoji stvari, v izredno izzivalni obliki s celine."

"Ali mi ga lahko zaupate?" "No, glasil se je v omiljeni obliki nekako sledče: 'Profesor Challenger se priporoča predsedniku Zoološkega Zavoda in bi smatral za izraz osebne naklonjenosti, če bi se hotel gospod predsednik pobrati k vragu.'

"Za Boga milega!"

"Da, zdi se mi, da je rekel dobesedno isto tudi stari Watley. Spominjam se, kako je bil neizprosno nestrenen na področju svoje znanosti. Ali ne bilo mogoče za naskok izrabiti to njegovo posebnost? Vsekakor sem moral poizkusiti.

"Ali še kaj veste o Challengerju?"

"No, stvar je ta, da sem, kancor veste, bakteriolog. Živim samo v 900" drobnogledu. Od mene res ne morete zahtevati, da bi se temeljito spoznal na kakši prosti očesom vidno stvar. Stojim na straži ob zadnji meji našega spoznanja in se sploh nerodno počutim, če zapustim svojo delavnico in prihajam v dotiko z vami vsemi, velikimi, sirovimi in nespretnimi stvori. Preveč sem samotarski, da bi se zanimal za stvari, ki dvigajo prah v javnosti. Vendar pa sem o tem Challengerju nekaj slišal pri znanstvenih sestankih, zakaj on ni človek, ki bi mogel ostati neopazen. Res je tako hud, kakor ljudje o njem govore. Spominja me na baterijo, ki je nabito polna zanosa in življenjskih ljudi, hudo, brezobziren moči, obenem pa je prepričan s prav posebnimi nagnejnji. Napisled je dospel tako daleč, da se je upal nastopiti s sleparškimi fotografiskimi slikami, češ da jih je posnel na svojem potovanju po Južni Ameriki."

"Kakšne pravljice pa so to?"

"Oh, pripovedoval je pač najneumnejše bedarje o nekakih čudnih zverinah, ki jih je baje tam odkril. Pozneje je vse to menda prečkal. Svoje izjave je vsekakor umaknil. Sprejel je poročevalca Reuterjevega brzozavnega urada in potem se je dvignilo tako tuljenje, da je moral videti, kako malo opravi s svojimi trditvami. Sploh jo je hudo polomil. Nekateri, malo-številni strokovnjaki, bi sicer menda vse resno vzel v pretres, a mož jim je to kmalu onemogočil."

"S čim pa?"

"No, s svojim nemogocim nastopom in neznosno sirovostjo. Med njimi je bil na primer nesrečni stari Watley iz Zoološkega Zavoda. Poslal mu je kot ugleden učenjak sledče povabilo: 'Predsednik Zoološkega Zavoda se profesorju Challengerju priporoča in bi smatral za izraz osebne naklonjenosti izredno čast, ki bi jo go-

bile, če poizkusim srečo z nemškim izvornikom."

"Stvar je za nestrokovnjaka seveda dokaj težka." "Če bi se mi posrečilo ujeti vsaj en tehen, umljiv stavki, ki bi mi lahko navdahnil kakšno začrno misel, bi mi to popolnoma zadostovalo. Aha, tu imam nekoliko besed, ki bo menda dobre za to. Zdi se mi celo, da za silo razumem, kaj to pomeni. To vrstico si izpišem. Pomagala mi bo navezati stike s tem groznim profesorjem!"

"Potrebujete mogoče še česa? Na razpolago sem vam." "Hm, pač, lahko mi pomagate. Hočem mu nameč pisati. Če bi pismo lahko kar tu napisal in se poslužil vašega naslova, bi bilo vse skupaj nemara malo tehtnejše videti?"

(Dalje prihodnjic)

"Preveč sem zanemaril svojo znanstveno izobrazbo, da bi bil mogel zasledovati izvajanja v celoti, vendar pa mi je bilo jasno, da je razpravljen angleški profesor o svoji stvari, v izredno izzivalni obliki s celine."

"Ali mi lahko označite temeljne točke tega vprašanja?" "Točno tega sedaj ne morem storiti. Sicer pa je izšel prevod te razprave. Imamo ga v uredništvu. Ali se hočete potruditi tja z menoj?"

"Z veseljem; to je najboljše, kar lahko storim. Moram nameniti, da sem razumel prav toliko, kakor če bi bil spisan kitajski."

"Kako bi bil vesel, če bi mi vi to prevedli po angleško," — sem čustveno rekel svojemu uslužnemu tovariju.

"Saj je to vendar angleški prevod."

"Potem bo zame menda naj-

OLYMPICS WINNER—John Winter, 22, a bank clerk from Perth, Australia, clears the high jump bar with ease to win a coveted gold medal at the Olympic Games in London.

He took the title with a comparatively low leap of 6 feet 6 inches.

The MAY Company

Pisani Spun Rayon

Luncheon prti

1.98

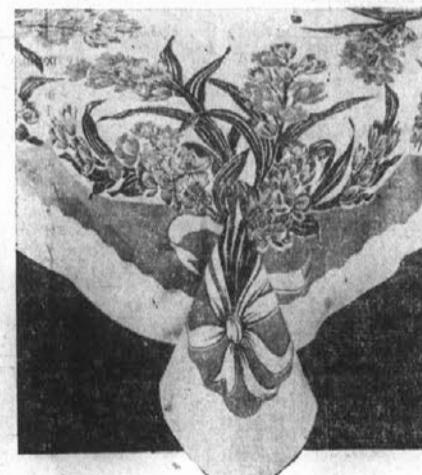
Mere 52x52"
regularno 2.98

Miza je tako privlačna kot je prti, ki jo pokriva. In privlačnost je vidna na teh spun-rayon luncheon prti, ki harmonizirajo in se lepo podajo z vašo posodo. V svetlem rayon in bombažnem blagu, ki ima gladek fini vzorcev in roza modri, zlati, sivi ali aqua barvi.

Posina in telefonska narocila sprejeta

LINENS AND DOMESTICS . . . CETRTO NADSTROPJE

Naša eno-dolarska razprodaja brisač

Pobeljeno Percale Sheetings

42" široko. Regularno 78c

Je bolj ekonomično, da si sami naredite vase percale prevlake za vrglavnik. Sejte jih lahko vsak čas s tem mehkim percale sheetingom tipa 180. Me 42" široko. Ena jarda zadostuje za eno prevlako. Poičili boste, da je to izvrstna vrednost po tej ceni.

49c

jarda

49c

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

This and That from Washington

By Congressman Frances P. Bolton

MR. HOFFMAN'S recent trip to Europe points up dramatically the important transition of the Economic Cooperation Administration program with emphasis on the recovery rather than the relief phase of operation. The Organization of European Economic Co-operation (which is in Europe) has now been asked to prepare an outline of the recovery goals for the entire four years of the program, and the steps which each country is to take toward achieving them.

As we all know, revival of intra-European trade is the very hub of the European Recovery Program. A direct stimulant to it is the new currency exchange plan devised by E.C.A. officials at their meeting in Europe. The object of the plan, which begins October 1st, is to make it easier for E.R.P. nations to buy from and sell to each other in terms of their individual currency. It works like this:

Let us say that Greece wants to buy steel. She can buy it more easily from Belgium than from far-off America, so E.C.A. grants dollars—not to Greece but to Belgium. Belgium in turn gives Greece the equivalent credit in Belgian francs for the purchase of steel direct from the Belgian manufacturer. Greece then is free to spend its dollars, received from E.C.A., in another direction.

Thus, we see that the new plan by reopening European markets closed down by currency problems will minimize dollar trading in Europe, and at the same time reduce demands upon goods in short supply in America.

To keep you current in the matter of the international wheat agreement about which recently commented, the Senate Foreign Relations Committee approved the agreement in principle. Senator Vandenburg's announce-

ment that it would not be submitted to the Senate for approval until January, suggests rather immediate consideration at that time.

Reports appear to show that the wheat carry-over June 30, 1949 will approach the pre-war average of 235 million bushels, compared with 195 million bushels this June, and only 85 million a year ago. This expected increase will come from contemplated drops in export. A European crop of 1.45 billion bushels is forecast as against 1 billion last year. There are complications however, due to the price support here that will make real problems for the United States.

Mrs. Bolton years of the program, and the steps which each country is to take toward achieving them.

No specific mandatory installment terms are written into the law. These are dependent upon regulations which the Board will promulgate. Presumably they will vary by class of credit just as they did under regulation "W". Contrary to the previous law the Board is given investigative and injunctive powers to enforce the rule. Altogether the statute has stronger legal standing since it rests upon the usual congressional powers rather than upon Presidential emergency powers. These powers will hold until June 30, 1949. Unless further legislation is enacted before that time, today's maximum rate will then be restored.

OF interest to officers retired for physical disability is a statement of the Chairman of the House Ways and Means Committee, Mr. Knudsen, relative to Section 106 of H.R. 6712, the Revenue Revision Act. This section, he says, reduces the tax exemption of such officers by the amount of any other earned income, but in no case will exemption of retired pay be reduced below \$2,400. Roughly speaking, this means that any officer of the rank of captain or under, who has less than twelve years service, will continue to have complete exemption of his disability-retirement pay, irrespective of any outside earned income.

Bishop Edward F. Hoban will officiate that day at a pontifical Mass at 10:30 a. m. in the new convent chapel, Rev. W. Brendan McNamara, pastor of Immaculate Conception Parish, Wiloughby, Ohio, will preach. Public inspection will be held from 2:00 to 5:00 p. m.

The new school to be conducted by the Sisters of the Good Shepherd will replace the residence schools formerly conducted by the Sisters at Providence Heights in Euclid, Ohio, and at Carnegie and 30th Street in Cleveland.

In the group of eight new buildings on the Wickliffe site, the chapel with two separate convents attached constitute the central building. One convent is for the Sisters of Good Shepherd and the other convent for the cloistered Magdalenes. Attached to this central building is a reception dormitory for new admissions to the school with an occupancy capacity of 20 girls.

The new Marycrest, according to Mother Denis, is to be a residential school for girls in need of special training. The school will have academic grades from 7th to 12th.

The 50-acre estate was purchased in January 1947. Ground was broken March 28, 1947 and building construction began in June 1947.

The new Marycrest is a Red Feather agency which is jointly supported by the Catholic Charities Corporation and the Cleveland Community Fund. Financing of the new buildings has been undertaken by the Sisters of the Good Shepherd and the Catholic Charities Corporation.

A visitor from Bridgeport, Conn., last week was Joe Bojne, who was accompanied by Clevelanders Tony Casar and John Jangier.

Mr. and Mrs. Lawrence Bandi, their son, Louis, his wife and Miss Pauline Mervar were on vacation in New York. Mrs. Bandi stayed on in New York while the rest returned. Also on vacation at home is their son Rev. Bonaventura Bandi OSB.

Miss Agnes Klemencic, owner of the Mar-Ket Coal Co., sends regards from Washington, D. C., where she is attending a convention.

Mr. and Mrs. Anton Somrak of 1210 E. 16th St., celebrated their 40th wedding anniversary last Sunday. They were married in Canonsburg, Pa., in 1908, and a year later came to Cleveland. Congratulations!

Frosh Sheneus, N. Y., comes regards from Mr. and Mrs. John Paulin and Mr. and Mrs. John Orlikowski and son,

A search party finally found a hunter, who had packed his equipment in the dark, gone into the woods with his wife's compact instead of his compass.

New York.—On Friday the 13th, thirteen vessels sailed from the New York harbor to go across the Atlantic to beat the housing shortage.

Richard L. Maher, political editor of the Cleveland Press, will be present at the annual Knights of Columbus "Man of the Year Award" on Sept. 14th.

He was selected on the basis of outstanding contributions to the Church and the Knights of Columbus.

Mrs. Louise Jadric has returned home from the hospital. Friends may visit her at home at 948 Euclid.

Rural delivery of mail in Canada began in 1812.

For a Good Time
Come to the

PICNIC
OF THE SLOVENIAN
WOMEN'S UNION
on
RECHER AVE.
SUNDAY AFTERNOON
AUGUST 22
REFRESHMENTS
GOOD MUSIC!

VETS BURIED THIS WEEK

The body of Pvt. Henry J. Stepic of Warrensville Hts., Ohio, arrived Monday for a military funeral at St. Lawrence Church. He was killed on the battlefield in France on Nov. 16, 1944. Entering the army on March 4, 1943, he was only 18 years old at the time of his death. Surviving him are his sorrowful parents, Frank and Mary (nee Ovnik), brothers: John, Anthony, Alcysius, Joseph, Albin, Frank, Edward, sisters: Mary Cesek, Josephine Nose and Marilyn Svetec.

Buried Monday in Highland Park cemetery was Cpl. Harry Hodanovic, also known as O'Donbrac. He was killed in France Oct. 24, 1944. He leaves behind his parents, Paul and Antonia, who live on 1920 Keweenaw Ave., brothers: Peter, James, and sisters: Mrs. Helen Vukcevic and Mrs. Mary Vukcevic.

May they rest in peace!

Marycrest School To Be Dedicated

Dedication of the new \$2,000,000 Marycrest school for girls, located at Euclid Ave. and Bishop Rd., in Wickliffe, will take place Sunday, August 20, according to an announcement from Rt. Rev. Msgr. Albert J. Murphy, Ph.D., Diocesan Director of Catholic Charities.

May they rest in peace!

Are you a-rarin' to go to a bummer of an outfit? You are? Well, 'cause the opportunity of a lifetime is comin' up. Yes sirree! A day full of fun—on Sunday, August 22—down on John Mihelich's Farm, the Lake Shore Post and Auxiliary are holding their annual picnic.

You'll see two baseball teams in action: Golden Gophers vs. American Legion Post 273.

And for the girls: To be right at home, don't forget to wear jeans and dungarees.

Well, well, look what's cookin'! It's supposed to be a secret but we'll let you in on the know—There will be a lot of good food such as roast beef, and hot dogs, mm, mm! And drinks, both soft and hard!

There will be games for all—ladies and men and the kiddies won't be forgotten. Sure, there will be prizes for all winners.

May they rest in peace!

Frank Zogno, 79; Mike Zlate, 80; Stan Zagore, 82; Eddie Marolt, 82; Don Schenck, 81; Henry Hocavar, 82; Dr. William Lausche, 82; Vince Polanc, 84; Eddie Fatur, 84; Frank Kutmar, 87; Joe Florraine, 88; John Zupan, 89; Andy Yunglic, 89; Mike Kos, 90; William Hocavar, 90; Ed Barbic, 90; Charles Nozan, 91; Anthony Okolish, 92; Ed Krecic, 99.

CLASS B—Alan Hocavar, 73; Ed Golob, 76; Paul Hribar, 78; Herman Stupioka, 79; Mike Zlate, 80; Stan Zagore, 82; Eddie Marolt, 82; Don Schenck, 81; Henry Hocavar, 82; Dr. William Lausche, 82; Vince Polanc, 84; Eddie Fatur, 84; Frank Kutmar, 87; Joe Florraine, 88; John Zupan, 89; Andy Yunglic, 89; Mike Kos, 90; William Hocavar, 90; Ed Barbic, 90; Charles Nozan, 91; Anthony Okolish, 92; Ed Krecic, 99.

CLASS C—Elmer Gornik, 62; Frank DeMoise, 62; LOW NET—Elmer Gornik, 62; BLIND BOGIEY—Otto Zimmerman, 62; DRIVING—Class A: Joe Golob; Class B: Frank Zogno.

In addition to the above winners, the following participated in the tournament:

B. Yanchar 88
E. Kopore 89
F. Federica 89
A. Kubetin 90
E. Zimmerman 90
A. Florijanic 91
F. Modic 91
J. Marolt 92
F. Slezko 92
T. Panko 93
T. Mramor 93
F. Sulentic 93
C. Launche 94
H. Gornik 94
J. Grdina 94
B. Mestek 95
J. Urunkar 95
P. Kovas 95
T. Detebajk 95
A. Rudiman 96
H. Somrak 96
E. Menart 96
C. Chernes 96
J. Marolt 97
H. Blatnik 97
F. Barbic 98
T. Germack 98
F. Millavec 98
R. Menart 98
P. Muster 98
H. Zupan 99
J. Pogacar 99
J. Braddock 99
E. Rimator 100
V. Nosan 100
R. Skufca 100
T. Uretic 101
A. Kogoy 101
F. Globotkar 102
C. Frank 102
E. Peck 102
C. Clements 103
R. Jancigar 105
L. Gornik 105
A. Siona 105
F. Ferme 105
J. Kordic 105
R. Skufca 107
A. Urunkar 107
H. Shine 108
J. Trcka 109
T. Cigrin 110
F. Hooscar 110
L. Zaller 110

Day said that he had no comment to make on the appointments other than that they had been thoroughly discussed by his executive committee and a few other top strategists of the party in this country.

The Democratic squad, as lined up by Day, looked like an all Ray T. Miller outfit. Miller who was badly defeated by former Gov. Frank J. Lausche for the gubernatorial nomination in the primary, subsequently announced the party organization would be harnessed in Lausche's behalf.

In addition to the various committees named, a special Advisory Board to these committees was set up, which includes the following:

Ray T. Miller, Emil A. Bartunek, John T. Boyle, Robert J. Buckley, Mayor Thomas Burke, Emil J. Crown, Fr. T. Gulian, Leonard Fuerst, W. B. Gongwer, Joseph Gorman, John J. Fekarek, Mary R. Sotak, John A. Zanigra.

On Friday the 13th, thirteen vessels sailed from the New York harbor to go across the Atlantic to beat the housing shortage.

When Harry A. Kulberg, general superintendent of the Interstate Iron Co., was unable to find a place to live here, the firm moved the house from Calumet where the Kulbergs had occupied it.

He was selected on the basis of outstanding contributions to the Church and the Knights of Columbus.

On Friday the 13th, thirteen vessels sailed from the New York harbor to go across the Atlantic to beat the housing shortage.

When Harry A. Kulberg, general superintendant of the Interstate Iron Co., was unable to find a place to live here, the firm moved the house from Calumet where the Kulbergs had occupied it.

He was selected on the basis of outstanding contributions to the Church and the Knights of Columbus.

On Friday the 13th, thirteen vessels sailed from the New York harbor to go across the Atlantic to beat the housing shortage.

When Harry A. Kulberg, general superintendant of the Interstate Iron Co., was unable to find a place to live here, the firm moved the house from Calumet where the Kulbergs had occupied it.

He was selected on the basis of outstanding contributions to the Church and the Knights of Columbus.

On Friday the 13th, thirteen vessels sailed from the New York harbor to go across the Atlantic to beat the housing shortage.

When Harry A. Kulberg, general superintendant of the Interstate Iron Co., was unable to find a place to live here, the firm moved the house from Calumet where the Kulbergs had occupied it.

He was selected on the basis of outstanding contributions to the Church and the Knights of Columbus.

On Friday the 13th, thirteen vessels sailed from the New York harbor to go across the Atlantic to beat the housing shortage.

When Harry A. Kulberg, general superintendant of the Interstate Iron Co., was unable to find a place to live here, the firm moved the house from Calumet where the Kulbergs had occupied it.

He was selected on the basis of outstanding contributions to the Church and the Knights of Columbus.

On Friday the 13th, thirteen vessels sailed from the New York harbor to go across the Atlantic to beat the housing shortage.

When Harry A. Kulberg, general superintendant of the Interstate Iron Co., was unable to find a place to live here, the firm moved the house from Calumet where the Kulbergs had occupied it.

He was selected on the basis of outstanding contributions to the Church and the Knights of Columbus.

On Friday the 13th, thirteen vessels sailed from the New York harbor to go across the Atlantic to beat the housing shortage.

When Harry A. Kulberg, general superintendant of the Interstate Iron Co., was unable to find a place to live here, the firm moved the house from Calumet where the Kulbergs had occupied it.

He was selected on the basis of outstanding contributions to the Church and the Knights of Columbus.

On Friday the 13th, thirteen vessels sailed from the New York harbor to go across the Atlantic to beat the housing shortage.

When Harry A. Kulberg, general superintendant of the Interstate Iron Co., was unable to find a place to live here, the firm moved the house from Calumet where the Kulbergs had occupied it.

He was selected on the basis of outstanding contributions to the Church and the Knights of Columbus.

On Friday the 13th, thirteen vessels sailed from the New York harbor to go across the Atlantic to beat the housing shortage.

When Harry A. Kulberg, general superintendant of the Interstate Iron Co., was unable to find a place to live here, the firm moved the house from Calumet where the Kulbergs had occupied it.

He was selected on the basis of outstanding contributions to the Church and the Knights of Columbus.

On Friday the 13th, thirteen vessels sailed from the New York harbor to go across the Atlantic to beat the housing shortage.

When Harry A. Kulberg, general superintendant of the Interstate Iron Co., was unable to find a place to live here, the firm moved the house from Calumet where the Kulbergs had occupied it.

He was selected on the basis of outstanding contributions to the Church and the Knights of Columbus.

On Friday the 13th, thirteen vessels sailed from the New York harbor to go across the Atlantic to beat the housing shortage.

When Harry A. Kulberg, general superintendant of the Interstate Iron Co., was unable to find a place to live here, the firm moved the house from Calumet where the Kulbergs had occupied it.

He was selected on the basis of outstanding contributions to the Church and the Knights of Columbus.

On Friday the 13th, thirteen vessels sailed from the New York harbor to go across the Atlantic to beat the housing shortage.

When Harry A. Kulberg, general superintendant of the Interstate Iron Co., was unable to find a place to live here, the firm moved the house from Calumet where the Kulbergs had occupied it.

He was selected on the basis of outstanding contributions to the Church and the Knights of Columbus.

On Friday the 13th, thirteen vessels sailed from the New York harbor to go across the Atlantic to beat the housing shortage.

When Harry A. Kulberg, general superintendant of the Interstate Iron Co., was unable to find a place to live here, the firm moved

Headed for Trouble

An economist with wide experience in large-scale retailing, recently said: "I strongly believe that unless the present trends toward wage inflation are checked, and unless production in relation to wages is increased, this nation is headed for serious trouble."

The illusion that the wages paid for a given amount of production could advance while prices remained stationary, was exploded long ago—every such general wage increase has forced a price increase of almost identical proportion. Permanently higher wages and lower prices can result only with increased production per worker. One of the greatest current dangers lies in the effort to further jack up the minimum wage, which will reach its zenith when Congress meets again. In the view of some of the best informed experts, excessive minimum wages will actually harm those whom they are designed to help, by decreasing employment opportunities for unskilled workers. And the past experience has been that every increase in the minimum wage inevitably causes an upward surge throughout the entire wage structure, for the reason that all other classifications of workers at once demand a fatter pay envelope for themselves when the margin in pay rates between the skilled and the unskilled worker narrows.

There has been no increase in worker output to compensate for the increases in pay—in some industries man-hour production is now less than in prewar times. This too has been a major cause of price inflation. A Congressional subcommittee recently observed that it is doubtful if our desired scale of living "can be accomplished on a 40-hour week if it is assumed to apply to the whole population of the country." A sound economy cannot be maintained on the principle of more money for less work.

It does no good if every increase in income is promptly destroyed by increases in the cost of what we must buy. That hard and inescapable fact should be understood by everyone.

ter, went out to the well, and drank a pop bottle full of it. Inconsistency, thy name is woman!

Father Cimperman ate one wiener, and then was content to sit behind the table, and lend his rich baritone to the singing. One of the guests from another parish said she'd like to hear him sing Mass, and was obliged the next morning.

The favorite song seemed to be "Tell Me Why" and the harmony was amazingly good, as one musically inclined young lady put it.

Alice Zaller seemed to be enjoying herself, especially while she was poking along among the food. Are you still alive, Alice? We haven't heard much from you lately.

Now, "Tell Me Why" I shouldn't stop right here, since every one is enjoying herself, and not tell any more about the aches and sore "muscles" of Friday?

ST. VITUS

(Continued from Page 7)
Then the last and final guy is Richard Kromar, who plays with the Bisons in Class "E". But the only thing is that he plays the outfield and he is glad to show anybody how to play it well.

But do not come around if you do not want to do what they tell you.

There is a little boy about the age of eight, and anyone that saw him play said that there is something in him that will make a player out of him. And the only reason for that is that he listens to the older boys in the school yard and that is why he will amount to something. He plays second for the A's and he is really good. In that game last Thursday he was the boy that got the final out to win the victory, and as I had already told you about him he is that little Eddie.

There is another little boy who is another good player and that is little Salmon, he is a little pitcher for the Jocs. He can hit too, if he gets it on the bat, but that is alright there butch, you will make up for that next year.

People if you have any time come down and watch these little guys play. They are really good. Especially for their age they will do just as good as the older guys will.

SECOND TRIP TO KELLEYS

Once again the telephone wires were burning as another group of Servers were invited to take a trip to Kelleys Island. Amongst the fortunate ones this time we had: Ed Brodnik, Don Buckley, Al Kriman, and Ed Retter. Accompanying this gang we had Googs Laurich, Tony Brodnik, Muggsy Krahn and Tom and Jim Tome. "Sonny" Mack couldn't make the bell and Steve Jakska didn't wait the call by phone. (Sorry!)

Remember how the rain fell last Wednesday, well, we spent a sunny day at Kelleys. Believe it or not, but we did. When we left the Island, even the clouds burst out in tears of rain.

Naturally the elements were standing on our side. Must have been good company.

Bazzie, Tony Sajovec, Don Moenik, Stan Merhar, Frank Zupancic and Joe Staren were the vacationers we went out to visit. At first sight of our number, the fellows were frightened that we would overtake the rule of their cottage. Shortly after we arrived, we were given the keys to the place and found ourselves befriended by our hosts of the day. The fellows showed us a hectic time and we do appreciate it. I wonder if we will ever meet up with such willing guides and hospitable pals!

Thanks loads for your generosity, Men!

It won't be long from now that another group will be called by phone. Will you be waiting? If you won't, you'll be sorry. Ask the boys, why?

ST. VITUS MOTHERS CLUB

First of all we'd like to welcome back our advisor Father Baraga, who has just returned from his vacation in Canada. Mrs. Olga Slapnik was in the florist shop after her vacation in Christians Lake, Mich., where she spent a few weeks with Mrs. Goode and a few friends.

Mrs. Falk with her family, is enjoying her stay in Washington, D. C. . . From Mrs. Finley a postal card from Michigan tells us she is having a wonderful time . . . In New York, Mrs. Trunk enjoyed the sights of the city.

In reference to our meeting of Aug. 11, we must say it was a short and snappy one with all business at hand well taken care of. The Sisters of St. Vitus sent medals to the mothers. Those who have not as yet received one, can obtain it from Mrs. Buckley. To the Sisters a hearty thank you.

As a result of the recent Benefit B--- Party held by the mothers for the refugees, a check for \$323.29 was made to the order of our spiritual director, Father Baraga, who will present it to the Slovens Catholic League.

The mothers did grand work to make this a success and to our friends and parishioners we are ever grateful for just labor saving, that's all!

Another labor saving device was an oil log that made a comfortable seat when pulled forward to the fire.

Barbara Pecjak, after fully convincing everyone that she hated well-wa-

ter, went out to the well, and drank a pop bottle full of it. Inconsistency, thy name is woman!

Father Cimperman ate one wiener, and then was content to sit behind the table, and lend his rich baritone to the singing. One of the guests from another parish said she'd like to hear him sing Mass, and was obliged the next morning.

The favorite song seemed to be "Tell Me Why" and the harmony was amazingly good, as one musically inclined young lady put it.

Alice Zaller seemed to be enjoying herself, especially while she was poking along among the food. Are you still alive, Alice? We haven't heard much from you lately.

Now, "Tell Me Why" I shouldn't stop right here, since every one is enjoying herself, and not tell any more about the aches and sore "muscles" of Friday?

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us by request. We have only one regret, that ALL the members could not be there.

There was dancing to the tune of polkas and waltzes played by Ray Rolic, Ray Krajc and Frank Swegel. Thanks to Ray Rolic for the accordion solo played for us